

ΤΗ Κ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

† Εὐσταθίου μεγαλομάρτυρος καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ (†118).

Ἰλαρίωνος Κρητὸς νεομάρτυρος (†1804).

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου, εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εισόδου, εἰς δὲ τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασίων καὶ ἄνευ δοξολογίας μεγάλης. Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι - ς

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{4}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{4}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{4}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{4}$

Ἀπολυτίκιον.

Τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι - ς

Ο ι μαρ τυ ρες σθ Κυ ρι ε εν τη αθ λη σει αυ

των στε φα νος ε κο μι σαν το της αφ θαρ σι
 ας εκ σθ τθ Θε ς η μων σχοντες γαρ την ι σχυν σθ τος
 τυ ραν νος κα θει λον εθ ραυ σαν και δαι μο
 νων τα α νι σχυ ρα θρα ση αυ των ταις ι κε
 σι αις Χρι σε ο Θε ος σω στοντας ψυ χας η μων

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Ὡ Πα ρ

Σ ω στον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
 λο γη στον την κλη ρο νο μι αν σθ νι κας τοις βα
 σι λε ευ σι κα τα βαρ βα α ρων δω ρθ μενος και
 το στον φυ λα ατ των δι α τθ σταυ ρου σθ πο ο λι
 ι τε ευ μα α α α

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν. Ἦχος Ὡ Γα ρ

Ε ν με σω της Ε δεμ ξυ λον η νε εγ κε ε θα να

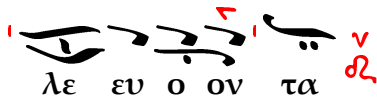
τον εν με σω δε της γης ξυ λον ζω ης ε ε βλα στη
σεν γευ σα μενοι γαρ τω πρω ω τω αφθαρτοι ον τες φθαρ
τοι γε ε γο να α μεν τυ χον τες δε τω δευ τε ε ρω
της α φθαρ σι ας κα τε τρυ υ φη σα α μεν δι α
Σταυ ρω γαρ σω ζει ο Θε ος το γε νος των α αν
θρω ω πων

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς. Ἦχος Νη ς

Π ρο δι ε τυ υ πω μν στι κως πα λαι τω
χω ρο ο ο νω ο Ι η σω ρς ο τω Ναυ η
Σταυ ρω τον τυ υ υ πον ως τας χει ρας ε ξε τει
νε σταυ ρο ο φα νως Σω τηρ μω και ε ε στη ο
η λι ος ε ε ως εχ θρω α νει ει λεν αν
θι στα με ε νως σοι τω Θε ω νυν δε ς ς ς
το ος ε σκο τισ ται επι Σταυ ρω σε ο ρων
θα να τω κρα τος λυ ο ον τα και τον Α α δην σκυ

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

* * *

Εἶτα τὸν ν' φαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλιάσιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ

όλοκαυτώματα.

Τότε ανοίξουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

Οἱ Κανόνες·

Τῆς Ἑορτῆς καὶ τῶν Ἀγίων.

Ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς, ὅς τήν δε τὴν Ἀκροστιχίδα φέρει·

Σταυρῷ πεποιθώς, ὕμνον ἐξερεύγομαι.

Ποίημα τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ.

ᾠδὴ α΄. ᾠχος πλ. δ΄. Ὁ εἰρμός.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι· τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἅρμασι, κροτήσας ἤνωσεν· ἐπ' εὐρους διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὄπλον· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν· ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Τὸν τύπον πάλαι Μωσῆς, τοῦ ἀχράντου πάθους, ἐν ἑαυτῷ προέφηγε, τῶν ἱερῶν μεσούμενος. Σταυρῷ δὲ σχηματισθείς, τεταμέναις τρόπαιον, παλάμαις ἤγειρε, τὸ κράτος διολέσας, Ἀμαλὴκ τοῦ πανώλους· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Ἀνέθηκε Μωυσῆς, ἐπὶ στήλης ἄκος, φθοροποιῷ λυτήριον, καὶ ἰοβόλου δῆγματος· καὶ ξύλῳ τύπῳ Σταυροῦ, τὸν πρὸς γῆν συρόμενον, ὄφιν προσέδησεν, ἐγκάρσιον ἐν τούτῳ, θριαμβεύσας τὸ πῆμα· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Ὑπέδειξεν οὐρανός, τοῦ Σταυροῦ τὸ τρόπαιον, τῷ εὐσεβείας κράτορι, καὶ βασιλεῖ θεόφρονι, ἐχθρῶν ἐν ᾧ δυσμενῶν, κατεβλήθη φρύαγμα· ἀπάτη ἀνετράπη δέ, καὶ πίστις ἐφηπλώθη, γῆς τοῖς πέρασι θεία· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Καὶ τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τῆς εὐσταθείας τῷ φερωνύμῳ κρότος.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. ᾠχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ λόγῳ, τὸ τῶν παθῶν μου σκίρτημα, ταῖς ἱκεσίαις σου, καθυποτάξας, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, εὐφημεῖν παρασκεύασον, τὴν ἱερὰν πανήγυριν, τῶν σῶν ἀγώνων παμμακάριστε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ κλήσις, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων γέγονεν, ἢ σὴ πανάριστε, ἀλλ' οὐρανόθεν Παῦλον ὡς τὸ πρίν, ὁ Χριστός σε ἐκάλεσεν, ἐπιφανείς ὡς ἔλαφος, τῶν ἰοβόλων ἐκλυτρούμενος.

Δόξα.

Σοφίας, τῆς ἀνωτέρω ἔμπλεως, Μάρτυς γενόμενος, τοῦ φθειρομένου πλούτου καὶ τρυφῆς, οὐρανῶν τὴν ἀπόλαυσιν, πανευσεβῶς προέκρινας, πανοικεσία στεφανούμενος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Εὐρών σε, καθαρωτέραν Πάναγνε, πάσης τῆς κτίσεως, ὁ τῶν ἀπάντων Κτίστης καὶ Θεός, σαρκωθῆναι ἠὺδόκησεν, ἐκ σοῦ σαρκὶ τὸν ἄνθρωπον, ἀναμορφῶσαι προμηθεύμενος.

Τῆς ἐορτῆς.

ᾠδὴ γ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ῥάβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται· τῷ βλαστῶ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα· τῇ στειρευούσῃ δὲ πρῶην, Ἐκκλησία νῦν, ἐξήνθησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ στερέωμα. **(δίς)**

Τροπάρια.

Στίχ. Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Ὡς ἐπαφῆκε ραπιζομένη ὕδωρ ἀκρότομος, ἀπειθοῦντι λαῷ καὶ σκληροκαρδίῳ, τῆς θεοκλήτου ἐδήλου, Ἐκκλησίας τὸ μυστήριον· ἧς ὁ Σταυρός, τὸ κράτος καὶ στερέωμα.

Στίχ. Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Πλευρᾶς ἀχράντου λόγχῃ τρωθείσης, ὕδωρ σὺν αἵματι ἐξεβλήθη, ἐγκαινίζον διαθήκην, καὶ ῥυπτικὸν ἁμαρτίας· τῶν πιστῶν γὰρ Σταυρὸς καύχημα, καὶ βασιλέων κράτος καὶ στερέωμα.

Τῶν Ἀγίων.

ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπέφερες πειρασμῶν, τὰς τρικυμίας καρτερῶς ἔνδοξε, μάρτυς Χριστοῦ Εὐστάθιε, τέκνων γυναικὸς τε στερούμενος.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σωθέντες παρὰ Θεοῦ, τῆς τῶν θηρῶν διαρπαγῆς παῖδές σου, μάρτυς Χριστοῦ Εὐστάθιε, θήρας νοητοὺς ἐτροπώσαντο.

Δόξα.

Τὸν βίον διαπερῶν, ὡς ποταμὸν τοῖς πειρασμοῖς ἔνδοξε, σοῦ τῆς ψυχῆς διέσωσας, τὸ θεοειδὲς ἀταπείνωτον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀγνείας τὸ καθαρὸν, καὶ παρθενίας τὸ σεπτὸν σκήνωμα, δεῦτε πιστοὶ ὑμνήσωμεν, ἐν χαρμονικοῖς μελωδήμασιν.

Ὁ Εἰρμός.

Ἦχος $\frac{1}{\flat}$ Βου $\frac{1}{\flat}$

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ
κραζούσα $\frac{1}{\flat}$ σου μου ἰσχυς Κυριε $\frac{1}{\flat}$ και κα τα φυ γη και
στε ρε ω μα α α α $\frac{1}{\flat}$

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εὐσεβείας τοῖς τρόποις ἀνδραγαθῶν, καρτερίας τοῖς πόνοις ὑπεραθλῶν, νέος ἀνηγόρευσαι, Ἰὼβ Μάρτυς πανένδοξε· τῶν γὰρ τερπνῶν τοῦ βίου, παθῶν τὴν ἀφαίρεσιν, σὺν γυναικί, καὶ τέκνοις, Θεῷ ηὐχαρίστησας· ὅθεν ἐπὶ τέλει, τῶν ἀγώνων ὡς νίκης, βραβεῖον παρέσχε σοι, τὴν τοῦ αἵματος πρόσχυσιν. Ἀθλοφόρε Εὐστάθιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος ὑπὸ τὴν γῆν, κεκρυμμένον ἀνείλετο ἡ σεμνή, Ἑλένη, καὶ πίμπλησι, χαρᾶς κόσμου τὸ πλήρωμα· καὶ τεμένη θεσπίζει, ὑψοῦσθαι ἐν Πνεύματι· καὶ τὸ σκῆπτρον κομίζει, ἐπὶ τὰ βασιλεια· ὅπερ καὶ δεικνῶσα, τῷ Ἰῳ ἀνεβόα· Ὑφάπλωσον Δέσποτα, τὰς σὰς χεῖρας καὶ πρόσδεξαι, τὸν δεικνύμενον ἅπασι, κράτος σου, καὶ νίκας σοφέ, καὶ τὰ ἔθνη δίδαξον ἐν χάριτι, τοῦ προσκυνεῖν μετὰ πόθου, Σταυρὸν καὶ τὰ πάθη Χριστοῦ.

Ὁ Εἰρμός τῆς 5' ᾠδῆς.

Ἦχος Β' Bou

Πα

υ σω ω σοι με τα φω νης αι νε σε ε ως Κυ
ρι ε η Εκ κλη σι α βο α σοι εκ δαι μονων λυ
υ θρου κε κα θαρ με νη τω δι οι κτον εκ της πλευ
ρας σου ρευ σα ντι αι μα τι ι ι ι ι

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ πάθη Χριστοῦ, σαφῶς μιμησάμενος, καὶ τούτου πιὼν, πιστῶς τὸ ποτήριον, κοινωνὸς Εὐστάθιε, καὶ τῆς δόξης σύγκληρος γέγονας, παρ' αὐτοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, λαμβάνων ἐξ ὕψους θείαν δύναμιν.

Ὁ Οἶκος.

Ὑμνον μοι δώρησαι ὁ Θεός μου, ἀνυμνῆσαι καὶ λέγειν νυνὶ τοὺς ἀγῶνας τοῦ Ἀθλοφόρου σου Κύριε, ὅπως εὐρύθμως ἐγκωμιάσω τὸν γενναῖον ἐν τοῖς ἄθλοις Εὐστάθιον, τὸν νικητὴν ἐν πολέμοις ἐχθρῶν γεγονότα ἀεὶ, τὸν μέγαν ἐν εὐσεβείᾳ, καὶ χορῶ τῶν Μαρτύρων ἐκλάμψαντα· σὺν τούτοις γὰρ ψάλλει ἀπαύστως σοι, μετ' Ἀγγέλων ὁ πάνσοφος, λαμβάνων ἐξ ὕψους θείαν δύναμιν.

Συναξάριον.

Τῇ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου καὶ Θεοπίστης, συμβίου αὐτοῦ, καὶ τῶν δύο υἱῶν αὐτῶν, Ἀγαπίου καὶ Θεοπίστου. (†118)

Στίχ. Εὐστάθιον βοῦς παγγενῇ χαλκοῦς φλέγει,

Καὶ παγγενῇ σὺ τοῦ Θεοῦ σῴζεις, Λόγε.

Εἰκάδι Εὐστάθιος γενεῇ ἅμα βοῖ καύθη.

Οὗτος ὁ ἅγιος Μεγαλομάρτυς Εὐστάθιος ἦν στρατηλάτης ἐν τῇ Ῥωμαίων πόλει, ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως· ἐκαλεῖτο δὲ αὐτὸς μὲν Πλακίδας, ἡ δὲ γυνὴ αὐτοῦ Τατιανή· ἦν δὲ πλούσιος σφόδρα καὶ χαίρων ἐν ἐλεημοσύναις πενήτων, Ἑλλήν ὢν. Κυνηγοῦντι δὲ αὐτῷ, ἐφάνη ἔλαφος καὶ ἤρξατο καταδιώκειν αὐτήν. Ἦδη δὲ μέλλων καταφθάσαι τὸ ζῶον, βλέπει ἐπὶ τῶν

κεράτων αὐτῆς τὸν τίμιον σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ καὶ ἦλθε φωνὴ ἐκ τῶν κεράτων τῆς ἐλάφου, λέγουσα· Ὡ Πλακίδα, τί με διώκεις; ἐγὼ εἰμι ὁ Χριστός. Εἶτα ἐβαπτίσθη, καὶ οὕτως ἐπολεμήθη ὑπὸ τοῦ βροτοκτόνου δαίμονος, ὥς καὶ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ ἀπολέσαι καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ αἰχμάλωτον ἰδεῖν καὶ τὰ παιδία αὐτοῦ ὑπὸ θηρίων ἀρπαγέντα καὶ αὐτὸν γενέσθαι ἐν πενίᾳ. Εἶθ' οὕτως εὗρεῖν πάλιν καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία, ζητηθῆναί τε παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ ἀπολαβεῖν τὸ πρότερον ἀξίωμα· μεθ' ὧν ὕστερον ἀναγκασθεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις καὶ μὴ πεισθεὶς, ἐμβάλλεται εἰς χαλκοῦν βοῦν πεφυρωμένον, καὶ τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν καὶ Ὁμολογητῶν Ὑπατίου Ἐπισκόπου καὶ Ἀνδρέου Πρεσβυτέρου. (†726)

Στίχ. Ὑπὲρ πανάγων Ὑπάτιον εἰκόνων,
Σὺν Ἀνδρέᾳ σφάττουσιν ἄνδρες αἱμάτων.

Οὗτοι, τῆς Λυδῶν χώρας ὄντες καὶ ἐν τινι φροντιστηρίῳ, παῖδες ὄντες, φοιτήσαντες, ὁ μὲν Ὑπάτιος τὸν μονήρη βίον ἡσπάσατο, Ἀνδρέας δὲ ἱεροκῆρυξ τῆς Ἐκκλησίας κατέστη· οὐ νηστεῖαις δὲ μόνον καὶ ἀγρυπνίαις καὶ προσευχαῖς τῶν ἄλλων ἐκράτουν, ἀλλὰ καὶ πάσῃ ταπεινοφροσύνῃ καὶ ἀγάπῃ. Μαθῶν δὲ περὶ αὐτῶν ὁ πρόεδρος Ἐφέσου καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἀγαγών, Ὑπάτιον μὲν Ἐπίσκοπον χειροτονεῖ, Ἀνδρέαν δὲ Πρεσβύτερον. Ἐπεὶ δὲ ὁ μισάγιος Λέων ὁ βασιλεὺς ἀνέμαθε τὰ περὶ αὐτῶν, εἰς ἑαυτὸν μετεκαλέσατο καὶ εἰρκτῇ ἐναπέθετο καὶ σπαράττεσθαι καὶ σύρεσθαι προὔτρεψε· καὶ μετὰ ταῦτα προσέταξε καὶ τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς ἀποσυρῆναι καὶ τὰς ἁγίας εἰκόνας, παμπόλλας οὔσας, κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀναφθῆναι ἐδέξαντο· καὶ πίσση χρισθέντες τὰς γενειάδας, διὰ μέσης τῆς πόλεως σύρονται· καὶ ἐπὶ τὰ μέρη τοῦ Ξηρολόφου κατασφάττονται, ῥιφέντες βορὰ τοῖς κυσί.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτίνου, Πάπα Ῥώμης, Μάξιμου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς, Ἀναστασίου, Ἀναστασίου, Θεοδώρου καὶ Εὐπρεπίου.

Στίχ. Πολλὰ θλιβέντες Μάξιμος καὶ Μαρτίνος
Πολλῶν ἐπαίνων ἀξιούσθων οἱ δύο.

Ἔτεροι. Ἀναστάσιοι ταυτὰ τῷ διδασκάλῳ,
Χαίροντες ὑπέστησαν εὐσεβοφρόνως.

Ἔτεροι. Σὺν Εὐπρεπίῳ καὶ Θεόδωρος Μέγας,
Εἶλοντο ποινὰς ὀρθοδοξίας χάριν.

Οὗτοι, σύνοδον ποιήσαντες ἐν Ῥώμῃ, συνελθόντων καὶ ἐτέρων αὐτοῖς ἱερέων καὶ ὀρθοδόξων ἀνδρῶν, ἀνθεμάτισαν τὴν αἵρεσιν Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως, ἐγγόνου τοῦ Ἡρακλείτου. Τοῦτο μαθὼν ἐκεῖνος, Μάξιμον, μετὰ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ Ἀναστασίου, ἐν πρώτοις ἐναπόκλειστον ἐποίησεν· εἶτα ἐξώρισεν ἐν τῇ Θράκῃ. Πάλιν δὲ παραστήσας, ἀνέκρινεν αὐτούς· τῶν δὲ ἐλεγξάντων πρὸ προσώπου αὐτοῦ τὴν δυσσεβῆ αὐτοῦ αἵρεσιν, τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τὰς γλώσσας ἀπέτεμε, παραπέμψας αὐτοὺς ἐν Λαζικῇ ἐξορίστους. Ἀποστείλας δὲ ἐν Ῥώμῃ, ἀνήγαγε τὸν ὅσιον Πατέρα ἡμῶν Μαρτίνον ἐν Κωνσταντινουπόλει· καὶ καθεύξας, πολλάς τε κακώσεις ἐπαγαγὼν αὐτῷ τριετίαν ὅλην, εἰς Χερσῶνα ἐξώρισε. Καὶ ὁ μὲν Ἀναστάσιος, ἐν ἐξορίᾳ πληρώσας χρόνους εἴκοσιν, ἐτελειώθη ἐν Κυρίῳ· ὡσαύτως καὶ ὁ Θεόδωρος. Εὐπρέπιος δὲ διήρκεσεν ἐν ἐξορίᾳ χρόνον ἓνα καὶ μόνον· ὁμοίως

καὶ Μάξιμος. Ὁ δὲ ἐν ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Μαρτῖνος, πολλὰ δεινὰ ὑπομείνας ἐν Χερσῶνι, πρὸς Κύριον μετέστη· τὸ δὲ ἅγιον αὐτοῦ λείψανον ἐτέθη ἔξω τοῦ κάστρου Χερσῶνος, ἐν τῷ ναῷ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Βλαχερνῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἀρτεμιδώρου καὶ Θαλοῦ.

Στίχ. Ἀρτεμίδωρον καὶ Θαλὸν κτείνει ξίφος,

Μὴ προσκυνοῦντας Ἄρτεμιν ξενοκτόνον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου, Ἐπισκόπου Κύπρου.

Στίχ. Ζωῆς ῥεοῦσης οὐ μέλει Μελετίῳ·

Ὅθεν τελευτᾷ, πῶς ἂν εἴποις; ἡγάπα.

Οὗτος ὁ Ὅσιος, γέγονεν Ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου, εὐλαβὴς ὢν καὶ φοβούμενος τὸν Θεόν. Εἶχε δὲ ἔργον ἀκατάπαυστον ὁ ἀοίδιμος, τὸ νὰ διδάσκη τὸν λαὸν τὰ θεῖα τοῦ Χριστοῦ λόγια, καὶ τὸ νὰ διαμοιράζῃ εἰς τοὺς πτωχοὺς τὰ ὑπάρχοντά του. Οὕτω λοιπὸν ποιῶν εἰς ὅλην του τὴν ζωὴν, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ὁμολογηταῖς μεγίστου Ἰωάννου τοῦ Αἰγυπτίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μ' (40) μαρτύρων, τὰς κεφαλὰς ἐν Παλαιστίνῃ τμηθέντων. (†295)

Στίχ. Ὁ Ἰωάννης σὺν δεκαπλῇ τετράδι

Στερόρως ὑπῆλθε τὴν τομὴν τὴν ἐκ τοῦ ξίφους.

Οὗ τινος τὴν παρρήσιαν μὴ ἐνεγκὼν ὁ παράνομος Μαξιμιανός, ἐκέλευσεν ἀναιρεθῆναι αὐτὸν μετὰ καὶ ἄλλων τεσσαράκοντα, ἐν ἔτει σ'Ϟε' (295).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ Οσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Κυρ Ἰωάννου τοῦ Ξένου, τοῦ ἐν Κρήτῃ λάμψαντος. (†1040)

Στίχ. Ὁ Ἰωάννης ἐκ γῆς ἀναχωρήσας,

Ζωῆς μετέσχε τῆς μακαριωτάτης.

Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης, ἐγεννήθη ἐκ γονέων εὐσεβῶν καὶ πλουσίων ἐν τῷ χωρίῳ Σίββα, (Σίββα καλεῖται ἢ ἐν Πυργιωτίσῃ Κρήτης γενέθλιος τοῦ Ὁσίου κώμη, ἔνθα διασώζεται μέχρι σήμερον ἡ περὶ αὐτοῦ παράδοσις), τῆς Ἐπαρχίας Πυργιωτίσσης Κρήτης κατὰ τὸν Ι' μ.Χ. αἰῶνα, ἐπὶ Αὐτοκράτορος Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντίνου Ζ' τοῦ Πορφυρογεννήτου.

Ἐκ παιδικῆς ἡλικίας ἀγαπήσας ὁ Ὅσιος τὸν μοναχικὸν βίον καὶ ἀρνηθεὶς γονεῖς, ἀδελφοὺς καὶ λοιποὺς συγγενεῖς αὐτοῦ, ὡς καὶ πλοῦτον καὶ δόξαν πρόσκαιρον καὶ πᾶσαν ἄλλην τοῦ κόσμου εὐμάρειαν, ἀνεχώρησεν εἰς τὰς ἐρήμους τῆς Κρήτης διάγων βίον ἐρημικὸν καὶ ἰσάγγελον προσευχόμενος μόνος εἰς μόνον τὸν Θεόν, ὑπὲρ τῆς ἀγάπης τοῦ ὁποίου ἐβάσταζε τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας καὶ τὸ πάχος τῆς νυκτός, ὡς νὰ ᾔτο πέτρινος ὁ γενναῖος. Ἐνῷ δὲ τοιαύτην ἐπὶ πολλὰ ἔτη διῆγεν εἰς τὰς ἐρήμους θεάρεστον πολιτείαν, ἔνευσεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ἵνα ἀναβῇ εἰς ὄρος καλούμενον Ῥάξου, (Ῥάξος καλεῖται τοποθεσία ἀπέχουσα μίαν περίπου ὥραν τῆς ἐν Πυργιωτίσῃ Ἱερᾶς Μονῆς Ὁδηγητρίας. Ἐν τῇ τοποθεσίᾳ ταύτῃ, καὶ ἐντὸς τοῦ σπηλαίου αὐτῆς ὁ Ὅσιος κατὰ Θεῖαν Ἀποκάλυψιν ἔκτισεν ἱερὸν ναόν, ὅστις σώζεται μέχρι σήμερον, ἐπ' ὀνόματι Εὐτυχίου καὶ Εὐτυχιανοῦ, αὐταδέλφων Ἱεραρχῶν τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς Ἀρκαδίας).

Ἀναβὰς δὲ ἐπ’ αὐτοῦ καὶ προχωρῶν ἐν αὐτῷ θεωρεῖ σπήλαιον καὶ ἐντὸς αὐτοῦ δύο μνημεῖα ἀγνοῶν διατί καὶ διὰ τίνας ὑπάρχουσι ταῦτα. Ἐνῷ δὲ ἐδέετο τοῦ Κυρίου ἵνα λύσῃ εἰς αὐτὸν τὴν ἀπορίαν ταύτην, ἀκούει ἄνωθεν τοῦ σπηλαίου μυστηριώδη φωνὴν λέγουσαν αὐτῷ ἐκ τρίτου: «Ἰωάννη, ταῦτα τὰ δύο μνημεῖα εἶναι Εὐτυχίου καὶ Εὐτυχιανοῦ καὶ θέλεις κτίσει ἐνταῦθα Ἐκκλησίαν εἰς τὸ ὄνομα αὐτῶν». Ἀκούσας ὁ Ὅσιος τὴν φωνὴν ταύτην καὶ συμμορφούμενος πρὸς τὸ θεῖον θέλημα ἀρχίζει μὲ πόθον πολὺν καὶ χαρὰν μεγάλην τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ὑποδεικνυομένου ἱεροῦ ναοῦ τὸν ὁποῖον καὶ ἐτελείωσεν ἐντὸς ὀλίγου τοῦ Θεοῦ βοηθοῦντος.

Καρεῖς δ’ ἐνταῦθα μοναχὸς ὑπὸ τινος εὐλαβοῦς γέροντος καὶ ἀφήσας ἐπιστάτην τῆς Ἐκκλησίας ταύτης ἐνάρετον μοναχὸν ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν καὶ περιπατῶν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἔφθασεν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους τοῦ καλουμένου Μυριοκεφάλου, (εἰς τὸ νοτιοδυτικώτερον καὶ ὀρεινότερον μέρος τῆς Ἐπαρχίας Ῥεθύμνης, καὶ ἐν τοῖς μεθορίοις τῶν Ἐπαρχιῶν Ἀποκορώνου, Σφακίων καὶ Ἀγίου Βασιλείου, κεῖται ὠραία, ὑγιεινὴ καὶ εὐάνδρος κώμη καλουμένη Μυριοκέφαλα). Ἐν τῷ ὄρει τούτῳ καὶ ὑπεράνω τῆς χώρας τῆς ἐπονομαζομένης Τούρμας τοῦ Καλαμῶνος εὐρὼν κτίριον Ἑλληνικὸν εἰσῆλθεν ἐν αὐτῷ ἐν ὥρᾳ δριμυτάτου χειμῶνος καὶ εὐθὺς ἐτυφλώθη ὁ ἀδάμας. Παραμένων δὲ ἐν τοιαύτῃ καταστάσει ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας, καθ’ ὅς ἀβοήθητος καὶ ἀχειραγώγητος ἐξηκολούθει νυχθημερὸν προσευχόμενος, ἀκούει φωνὴν ἄνωθεν λέγουσαν πρὸς αὐτόν: «Ἰωάννη, ἔξελθε ἐκ τοῦ σπηλαίου καὶ θεώρησον κατὰ Ἀνατολὰς». Ἐνῷ δὲ ἤκουε τὴν φωνὴν ταύτην ἐνόμιζεν ὅτι ἐκρατεῖτο ὑπὸ τινος χειραγωγούμενος. Ὅθεν πειθαρχῶν εἰς τὴν ἐπιταγὴν τῆς μυστηριώδους ταύτης φωνῆς καὶ πρὸς Ἀνατολὰς θεωρῶν, βλέπει μέγα φῶς καὶ ἀκούει φωνὴν ἐκ δευτέρου λέγουσαν πρὸς αὐτόν: «Ἰωάννη, εἰς τὸν τόπον τοῦτον θέλεις κτίσει Ἐκκλησίαν εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Ἀντιφωνητρίας». Σὺν τῇ φωνῇ δὲ ταύτῃ καὶ τῇ χειραγωγίᾳ ἀποκτᾷ καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, δοξάζων καὶ εὐλογῶν διὰ τοῦτο τὴν Ἀγίαν Θεοτόκον. Μετὰ τὴν θείαν ταύτην ὀπτασίαν κατεχόμενος ὁ Ὅσιος ὑπὸ φόβου καὶ τρόμου ἤρξατο μετ’ ἐνθέου ζήλου καὶ πόθου μεγάλου οἰκοδομῶν εἰς τὴν ὑποδειχθεῖσαν θέσιν, τὴν καὶ σήμερον ἐν Μυριοκεφάλοις Ῥεθύμνης ἀκμάζουσιν ἱερὰν καὶ σεβασμίαν Μονὴν τῆς Ἀγίας Θεοτόκου, ἐκ τῶν ἐπιταγῶν καὶ συστάσεων τῆς ἀκουσθείσης μυστηριώδους φωνῆς αὐτῆς ἐπονομαζόμενης ἔκτοτε καὶ Ἀντιφωνητρίας. Διὰ τῆς προθύμου δὲ βοηθείας τῶν χριστιανῶν καὶ διὰ τῶν πλουσιῶν συνεισφορῶν αὐτῶν δὲν ἐβράδυνε ἵνα φέρῃ εἰς αἴσιον πέρας καὶ τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Μονῆς, κτίσας αὐτὸν εἰς ῥυθμὸν Βυζαντινόν, καὶ τὰ περίξ αὐτῆς ὠραῖα κελλία διὰ τὴν διαμονὴν τῶν μοναχῶν, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ πάντα, ἅτινα ἐθεώρησεν ἀπαραίτητα διὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς ὠραίας καὶ παγκάλου Μονῆς ταύτης. Ἀποπερατώσας δὲ αὐτὴν ἐθεώρησε καθῆκον αὐτοῦ ὑπέρτατον ἵνα ἀφιερῶσιν εἰς αὐτὴν πᾶσαν τὴν περιουσίαν αὐτοῦ κινητὴν καὶ ἀκίνητον, ὡς καὶ ὅσας συνδρομὰς καὶ ἀφιερῶματα κατ’ οἰκονομίαν τῆς Ἀγίας Θεοτόκου παρὰ τῶν Χριστιανῶν συνέλεξεν.

Ἀφήσας δὲ ἐν τῇ Ἱερᾷ ταύτῃ Μονῇ μοναχοὺς ἕξ καὶ προϊστάμενον αὐτῶν ἱερομόναχον Λουκᾶν ὀνομαζόμενον, ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν ἀφ’ ἐνὸς μὲν, ἵνα ἀποφύγῃ ἐκ ταπεινοφροσύνης τὰς εἰς αὐτὸν ἀποδιδομένας ὑπὸ τῶν χριστιανῶν μεγάλας τιμὰς, ἀφ’ ἑτέρου δὲ ἵνα καὶ ἀλλαχοῦ προσφέρῃ

παρόμοια θεάρεστα ἔργα. Ὅθεν ἐλθὼν εἰς τόπον λεγόμενον Μέλικα, (Μέλικας εἰς τὸ Χαμοβούνι. Οὕτως ἐκαλοῦντο οἱ πρὸς ἀνατολὰς τῆς Ἐπαρχίας Ῥεθύμνης καὶ πρὸς τὸ μέρος τῆς θαλάσσης κείμενοι γήλοφοι, οἵτινες εἶναι σήμερον κατάφυτοι ἐξ ἀμπελώνων, παραγόντων ωραίους οἶνους, ξανθοὺς καὶ πολλάκις γλυκεῖς ὡς μέλι, διὸ καὶ τὰ μέρη ἐκεῖνα ἐκλήθησαν Μελικά, σήμερον δὲ καλοῦνται Πηγαδιανά), εἰς τὸ Χαμοβούνι ἔκτισεν Ἐκκλησίαν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀγίου Γεωργίου. Ἐνταῦθα ὁ Ὅσιος ὑπέμεινε πολλοὺς κόπους, διότι ὁ τόπος οὗτος ἦτο κατὰξηρος. Οἱ χριστιανοὶ ὁμῶς διηυκόλυνον τὸ ἱερὸν ἔργον αὐτοῦ δωρήσαντες εἰς αὐτὸν ἀγροὺς πολλοὺς ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐφύτευσε καὶ δένδρα καὶ ἀμπελῶνας καὶ περιβόλια.

Ἀφήσας δὲ ταῦτα εἰς ἓνα ἱερομόναχον Νικόδημον καλούμενον, ὡς καὶ εἰς ἄλλους μοναχοὺς, ἀνεχώρησεν εἰς τόπον καλούμενον Ἀρρόη, (ἐπὶ τοῦ χωρίου Σταυρωμένος Ῥεθύμνης ἔκειτο πάλαι πόλις καλουμένη Ἄρην ἢ Ἄγριον ἔνθα ἀνακαλύπτονται σήμερον νομίσματα, ἀγάλματα καὶ μωσαϊκὰ πανάρχαια προμινωικῆς ἐποχῆς. Ἡ πόλις αὕτη κατεστράφη πιθανῶς ὑπὸ τῶν πειρατῶν. Οὐ μακρὰν αὐτῆς κεῖται σήμερον ἀκμάζουσα ἡ ἱερὰ καὶ σεβασμία Μονὴ Ἀρσανίου), πλησίον τοῦ χωρίου Πηγῆς Ῥεθύμνης. Ἐκεῖ οἱ χριστιανοὶ ἐδώρησαν εἰς αὐτὸν ὠραῖα καὶ πολλὰ κτήματα ἐντὸς τῶν ὁποίων ἔκτισε καὶ ἄλλην Ἐκκλησίαν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀγίου Γεωργίου τοῦ Ψαροπιάστη, (ὁ ἐν τῷ νεκροταφείῳ Πηγῆς Ῥεθύμνης ἱερὸς ναὸς τοῦ Ἀγίου Γεωργίου ἔλαβε τὴν ἐπωνυμίαν Ψαροπιάστης, διότι κατὰ τὴν διασωζομένην παράδοσιν ὅτε ἐπαρουσιάσθη ἔλλειψις τροφίμων εἰς τοὺς ἐργάτας τοῦ ἀνεγειρομένου ναοῦ καὶ ἐδυσκολεύοντο οὗτοι νὰ προχωρήσωσιν ὁ κτίτωρ Ἅγιος ἀπέστειλε τοὺς ἁλιεῖς τοῦ χωρίου ἵνα ἁλιεύσωσιν εἰς τὴν πλησίον τοῦ χωρίου θάλασσαν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀγίου Γεωργίου. Μεταβάντες δὲ οὗτοι καὶ ἁλιεύσαντες, συνέλαβον τοσαύτην ἀφθονίαν ἰχθύων, ὥστε ἐπίστευσαν πάντες ὅτι τοῦτο προῆλθεν ἐκ θαύματος τοῦ Ἀγίου Γεωργίου ἐπωνομασθέντος ἔκτοτε Ψαροπιάστη).

Πανταχοῦ δὲ οἱ χριστιανοὶ βλέποντες τὰς ἀρετὰς ταύτας καὶ τὰ κατορθώματα τοῦ Ὁσίου, τὰς νηστείας αὐτοῦ, τὰς ἀγρυπνίας καὶ τὰς προσευχὰς καὶ ἐπαξίως τιμῶντες τὴν ἔνθεον πολιτείαν αὐτοῦ, ἔδιδον καὶ ἐχάριζον εἰς αὐτόν, ὅσων εἶχε χρεῖαν διὰ τὰ μονύδρια, ἅτινα ἔκτιζεν. Ἀφήσας δὲ καὶ ἐνταῦθα ἱερομόναχον Εὐτύχιον καλούμενον, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Μονὴν τῶν Μυριοκεφάλων εὐρὼν τοὺς ἐν αὐτῇ μοναχοὺς ἔχοντας ἀνάγκην τροφῶν καὶ ἄλλων διὰ τὴν συντήρησιν αὐτῶν ἀναγκαίων. Εὐθὺς ἐπιχειρήσας περιοδεῖαν εἰσέπραξεν ἀπὸ τοὺς χριστιανοὺς καὶ τρόφιμα πολλὰ καὶ ζευγάρια ἐξ καὶ διάφορα ἄλλα πράγματα, ἅτινα ἀπέστειλεν εἰς τοὺς μοναχοὺς τῆς Μονῆς Μυριοκεφάλων. Αὐτὸς δὲ ἐλθὼν εἰς θέσιν καλουμένην Μουσέλα ἠγόρασε τόπον ὠραῖον καὶ καλόν, ἐδώρησαν δὲ εἰς αὐτόν καὶ οἱ χριστιανοὶ τόπους ἀρκετοὺς καὶ εὐρυχώρους. Ἐνταῦθα κτίσας ἄλλην Ἐκκλησίαν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀγίου Παταπίου κατέστησεν αὐτὴν ἀκολούθως Μοναστήριον πλούσιον ἔχον ἀμπελῶνας, περιβόλια, ὀπωρικὰ καὶ κελλία κεραμόστεγα δι' ἀνάπαυσιν τῶν συναθροισθέντων ἐν τῷ Μοναστηρίῳ τούτῳ δώδεκα μοναχῶν. Ἐσύναξε καὶ κυφέλας μελισσῶν ἑκατὸν πεντήκοντα τὰς ὁποίας μετέφερεν εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν Μυριοκεφάλων τοποθετήσας αὐτὰς εἰς τόπον λεγόμενον Ἀσχυργιανόν.

Πάσας δὲ τὰς Ἐκκλησίας καὶ τὰ Μονύδρια, ἅτινα ἀνήγειρεν ἕως τότε ὁ Ἅγιος ἀφιέρωσεν εἰς τὴν Μονὴν τῶν Μυριοκεφάλων καταστήσας αὐτὴν πρωτεύουσαν καὶ κυρίαρχον τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν καὶ Μονυδρίων αὐτοῦ, θέλων δὲ νὰ καταστήσῃ αὐτὴν καὶ ἀπείρακτον καὶ ἀνενόχλητον ἀπὸ παντὸς προσώπου Ἐκκλησιαστικοῦ καὶ Πολιτικοῦ, μετέβη εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐπὶ Αὐτοκράτορος Ῥωμανοῦ τοῦ δευτέρου, βασιλεύοντος μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Κωνσταντίνου ἐβδόμου τοῦ Πορφυρογεννήτου πέντε ἔτη, ἥτοι, ἀπὸ τοῦ ἔτους 959 μέχρι τοῦ 964, Οἰκουμενικοῦ δὲ Πατριάρχου τότε ὄντος τοῦ Ἀλεξίου. Δεηθεὶς λοιπὸν αὐτῶν ὁ Ἅγιος ἔλαβεν ἀπὸ μὲν τὸν Βασιλέα, Χρυσόβουλλον, ἵνα λαμβάνῃ κατ' ἔτος ἀπὸ τὸ τελωνεῖον νομίσματα ἡμίσειαν λίτραν, δύο ράσα καὶ βλαντὴν ἐρυθρὸν διὰ τὴν Μονὴν τῶν Μυριοκεφάλων. Ἀπὸ δὲ τὸν Πατριάρχην ἔλαβε, Γράμμα Συγγιλιῶδες, ἵνα ἡ Μονὴ αὐτὴ εἶναι τοῦ λοιποῦ ἀπείρακτος, ἀνεμπόδιστος, ἀνενόχλητος καὶ παντελῶς ἐλευθέρη μετὰ τῶν λοιπῶν συνηγμένων Μονυδρίων αὐτῆς. Οἱ δὲ κατὰ καιροὺς Μητροπολίται καὶ Ἐπίσκοποι νὰ μὴ ἔχωσιν ἄδειαν νὰ ζητῶσι παρ' αὐτῆς οὔτε δικαίωμα, οὔτε φιλότιμον, οὔτε κανίσκιον, ἀλλὰ κυρία καὶ αὐτοδέσποτος ὑπάρχουσα νὰ μνημονεύῃ μόνον τὸ κανονικὸν ὄνομα ὡς Μονὴ Σταυροπήγιος, ἔχουσα πρὸς τούτοις τὸ δικαίωμα νὰ ἀναφέρεται ἐλευθέρως εἰς τὸν Πατριάρχην καὶ ἐπὶ πάσης ὑποθέσεως αὐτῆς. Καὶ οἱ χριστιανοὶ δὲ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐχάρισαν εἰς αὐτὸν ἱερὰς εἰκόνας, ἱερὰ σκεύη, βιβλία καὶ ἄλλα Ἐκκλησιαστικῆς φύσεως πράγματα, ἅτινα παραλαβὼν ἔφερε καὶ ἐστόλισε τὸν ἱερὸν ναὸν Μυριοκεφάλων. Στολίσας δὲ καὶ τὴν ὅλην Μονὴν δι' ἄλλων χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν σκευῶν καὶ χαλκωμάτων, ἅτινα πανταχόθεν ἔφερον οἱ χριστιανοὶ ἐξ εὐλαβείας πρὸς τὸν Ἅγιον καὶ τὴν ἱερὰν Μονὴν αὐτοῦ καὶ πλουτίσας αὐτὴν διὰ προβάτων, αἰγῶν, φορβάδων καὶ πάσης ἄλλης εὐτυχίας, ἀνεχώρησε πρὸς τὸ μέρος τῶν Χανίων, ἵνα ἀποφύγῃ τὴν εὐλάβειαν καὶ τὴν ἀγάπην τῶν συρρέοντων ὀπισθεν αὐτοῦ χριστιανῶν.

Ἐλθὼν δὲ εἰς Κοῦφον λεγόμενον, (Κοῦφος εἶναι κώμη τῆς Ἐπαρχίας Κυδωνίας, ἔνθα σώζεται μέχρι σήμερον ὁ ὑπὸ τοῦ Ἀγίου ἀνεγερθεὶς ἱερὸς ναὸς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, φέρων χρονολογίαν 1004), καὶ κείμενον μεταξὺ Ἀλικιανοῦ καὶ Βατολάχκου Κυδωνίας ἔκτισεν ἐκεῖ δι' ἐξόδων αὐτοῦ τῆς Ἀγίας Θεοτόκου Ζωοδόχου Πηγῆς ἱερὸν ναὸν ὠραιότατον, στήσας τὸν τροῦλλον αὐτοῦ ἐπὶ τεσσάρων μαρμαρίνων κιόνων. Ὡς τρέπισε τὸν ναὸν τοῦτον ὁ Ἅγιος, ἔκτισε κελλία, ἐφύτευσε ἀμπελῶνας καὶ δένδρα πολυποίκιλα εἰς ἐκτάσεις γαιῶν τεσσαράκοντα κοίλων κειμένων πέριξ τῆς Μονῆς ταύτης. Ἀφήσας δὲ ἐν αὐτῇ ἱερομόναχον Κύριλλον καλούμενον, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Ἐπαρχίαν Σφακίων καὶ εἰς τὸν ὀπισθεν αἰγιαλὸν αὐτῆς κτίσας τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου εἰς παράλιον μέρος. Ἐντεῦθεν ἀναχωρήσας μετέβη εἰς τὴν Ἐπαρχίαν Σελίνου καὶ εἰς χωρίον καλούμενον Ἀζωγυρέ, ἔνθα ἔκτισε τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἀγίου Γεωργίου καταρτίσας ἐνταῦθα καὶ μελίσσουργον ὠραιότατον. Μὴ ἔχων δὲ καὶ ἐνταῦθα ἡσυχίαν διότι ὅσον ἀπεύφευγεν ἀπὸ τὸν κόσμον τοσοῦτον αἱ ἄρεται καὶ ἡ φήμη αὐτοῦ διεδίδοντο καὶ φωτιζόμενοι θεόθεν οἱ χριστιανοὶ ἔτρεχον ὀπίσω αὐτοῦ, ἵνα λάβωσι τὴν εὐλογίαν, ἀνεχώρησεν εἰς τὸ Δυτικὸν μέρος τῆς Ἐπαρχίας Κισάμου καὶ εἰς χωρίον καλούμενον Ἀκτὴ, ἔνθα εὐρὼν τόπον ἀκατοίκητον καὶ ἄρεστον εἰς αὐτόν, ἔκτισε κατοικητήριον πολὺ

ήσυχαστικόν.

Προβλέπων δὲ ὅτι ἔφθασεν ὁ καιρὸς νὰ ἐγκαταλίπη τὸν μάταιον τοῦτον κόσμον καὶ νὰ πορευθῇ εἰς τὸν ποθούμενον αὐτοῦ Χριστὸν προσεκάλεσε τοὺς κάτωθεν ὑπογεγραμμένους στρατηγούς καὶ ἄρχοντας καὶ ἐνώπιον αὐτῶν συνέταξε τὴν διαθήκην αὐτοῦ, ἔχουσιν ἐπὶ λέξει ὡς ἑξῆς:

Ἡ Διαθήκη τοῦ Ὁσίου.

«Ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διορίζω καὶ παραγγελῶ εἰς ὅλους, ὅτι ὅλα τὰ Μονύδρια καὶ τὰς Ἐκκλησίας, ὅπου χάριτι Χριστοῦ ἔκτισα καὶ ἀνήγειρα, θέλω ἵνα μένουν καθὼς εἰς τὴν παροῦσάν μου Διαθήκην παραγγελῶ. Ὅσα ἀφιέρωσα εἰς τὴν Μονὴν τῆς Θεοτόκου τῶν Μυριοκεφάλων, εἶναι ἕως ὅπου εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐπῆγα καθὼς τὸ Συγγιλιῶδες Γράμμα δηλώνει, καὶ αὐτὰ θέλω ἵνα μείνουν εἰς τὴν Μονὴν αὐτὴν καὶ εἰς τὴν ἐξουσίαν αὐτῆς μέχρι τέλους. Εἰς δὲ τὸν φίλτατόν μου μαθητὴν τὸν ἱερομόναχον Κύριλλον ἀφήνω τὴν εἰς Κοῦφον Χανίων οἰκοδομηθεῖσαν Μονὴν εἰς τὴν ὁποίαν καὶ εὐρίσκεται ὁ ἴδιος καὶ ὅπως θέλει καὶ βούλεται ἅς τὴν κάμῃ ὡς κύριος, ἐξουσιαστής καὶ οἰκοκύρης. Εἰ δὲ καὶ ἤθελέ τις νὰ ἐνοχλήσῃ τοὺς μοναχοὺς τῶν Μυριοκεφάλων ἀπὸ ὅσα παραγγέλλω, ἢ τὸν ἱερομόναχον Κύριλλον, ὁποίου τάγματος καὶ ἂν εἶναι, νὰ εἶναι ὑποκείμενος εἰς τὰς ἀράς τῶν Ἁγίων Πατέρων. Ὅποιος δὲ πάλιν φυλάξῃ τὴν Διαθήκην ταύτην ἀπαρασάλευτον καὶ ἀμετάτρεπτον, ἡ Κυρία Θεοτόκος καὶ μεσίτρια παντὸς τοῦ κόσμου νὰ συγχωρήσῃ τὰ ἁμαρτήματά του ἔν τε τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, καὶ νὰ τὸν στήσῃ ὁ Κύριος ἐκ δεξιῶν Αὐτοῦ εἰς τὴν Βασιλείαν Αὐτοῦ τὴν Οὐράνιον. Ἀμήν.

Μόσχος διάκονος καὶ νομικὸς γραφεὺς Χάνδακος, ἰδίᾳ χειρὶ ὑπέγραψα.

Φιλάρετος πρωτοσπαθάριος ὁ βραχέων καὶ στρατηγὸς Κρήτης παρὼν εἰς τὴν παροῦσαν διαθήκην τοῦ μοναχοῦ Ἰωάννου, προτραπείς παρ' αὐτοῦ ὑπέγραψα.

Εὐμάθιος πρωτοσπαθάριος καὶ στρατηγὸς Κρήτης παρὼν εἰς τὴν παροῦσαν διαθήκην τοῦ μοναχοῦ Ἰωάννου προτραπείς παρ' αὐτοῦ ὑπέγραψα.

Παπᾶς Λέων διαφερέρος, νοτάριος τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας, μετέγραψα τὴν παροῦσαν διαθήκην τοῦ μοναχοῦ καὶ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυρ Ἰωάννου τοῦ ἐν τῇ Κρήτῃ τῆς ἐπωνυμίας. «Ἔτος ἀπὸ κτίσεως κόσμου ,ςφλς' (6536), ἀπὸ δὲ Χριστοῦ ἔτος ,αλα' (1031)».

Τὸ χειρόγραφον ἐν τέλει ἔχει ἐπὶ λέξει τὰ ἑξῆς: «Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα - Χεῖρ Ματθαίου, Ἱερομονάχου. Τὰ Μεγαλυνάρια ποίημα αὐτοῦ. Σπυρίδωνα ὃν γράφαντα μὴ μέμφεσθε, ὡς ἀμαθῇ, ἀλλ' εὐχεσθε. - Ἐν σωτηρίῳ ἔτει ,αωμγ'. (1843). - Τῇ εἰκοστῇ Σεπτεμβρίου ,αωλθ' (1839) ἐγκαινιάσθη ὁ ναὸς τοῦ Τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου Μυριοκεφάλων».

Σημ. Ἐκ τῶν δύο ὑπογεγραμμένων ἐνταῦθα ὡς γραφέων, ὁ Σπυρίδων προηγήθη προφανῶς τοῦ Ματθαίου. Καὶ ὁ μὲν Σπυρίδων εἶναι πιθανῶς ὁ

συντάκτης τῆς ἀκολουθίας καὶ τοῦ βίου τοῦ Ὁσίου, ἐκ μετριοφροσύνης ἀμαθῆ ἑαυτὸν ἀποκαλῶν, ὁ δὲ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἀκμάσας Ματθαῖος ἱερομόναχος ἀντέγραψε τὴν ἀκολουθίαν ταύτην καὶ τὸν βίον τοῦ Ὁσίου, ποιήσας καὶ τὰ Μεγαλυνάρια, ὡς γράφει ὁ ἴδιος.

Καὶ αὐτὴ μὲν εἶναι ἡ ἀκολουθία, ἡ βιογραφία καὶ ἡ Διαθήκη τοῦ Ὁσίου μέχρι τῆς μεταβάσεως αὐτοῦ εἰς τὴν μικρὰν κώμην Ἀκτὴν κειμένην εἰς τὴν Δυτικὴν παραλίαν τοῦ Δήμου Μεσογείων Κισάμου κατὰ τὸ ἀνὰ χεῖρας ἡμῶν χειρόγραφον, ὅπερ βρῖθον ἀνορθογραφίων, ἀσυνταξιῶν, σολικισμῶν καὶ βαρβαρισμῶν παρέστη ἀνάγκη ἵνα ἀνακαθάρωμεν, διορθώσωμεν καὶ καταγλαῖσμένον εἰς καθαρεύουσιν γλῶσσαν ἐκδώσωμεν οὐ μόνον πρὸς διάσωσιν καὶ διάδοσιν αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ χάριν εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Ἅγιον παρασχόντα τοσαύτας εὐεργεσίας καὶ ὠφελείας εἰς τοὺς χριστιανοὺς καὶ διὰ τῆς ἰδρύσεως παρ' αὐτοῦ παμπόλλων ἱερῶν Μονῶν καὶ ἱερῶν ναῶν, καὶ διὰ τοῦ ὁσίου καὶ ἁγίου βίου αὐτοῦ τύπος καὶ ὑπογραμμὸς τοῖς πᾶσι γενομένου ἐν λόγοις καὶ ἔργοις ζώσης τῷ ὄντι καὶ ἐνεργοῦ χριστιανικῆς ἀγάπης.

Ἄριστα συνδυάσας ὁ Ὁσιος τὰς θεωρητικὰς ἀρετὰς τοῦ μοναχικοῦ βίου μετὰ τῆς χριστιανικῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης, ὑπῆρξε τῷ ὄντι ὠφελιμώτατος καὶ χρησιμώτατος. Διότι ἀκμάσας καὶ δράσας, ἅψ' ἐνὸς μὲν ἐπὶ τῆς περιόδου τῶν ἀπαισιῶν Σαρακηνῶν, τῶν διὰ πυρὸς καὶ σιδήρου κυριάρχων πάσης τῆς νήσου γενομένων, ἀπὸ τοῦ ἔτους 823 μέχρι τοῦ 960, ἅψ' ἐτέρου δὲ διανύσας τὸ ὑπόλοιπον τοῦ βίου αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κυριαρχίας τῶν Βυζαντινῶν, τῶν ἀποδωσάντων τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὴν πολύπαθον νῆσον τὸ 960 διὰ Νικηφόρου τοῦ Φωκᾶ στρατηγοῦ τοῦ αὐτοκράτορος Ῥωμανοῦ τοῦ Β' ἀνεδείχθη κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιόδους ταύτας δόκιμος ἐργάτης ἐν τῷ ἀμπελῶνι τοῦ Κυρίου. Ὡς δὲ ὁ Ὁσιος Νίκων ὁ Μετανοεῖτε διέτρεχεν ἀνὰ τὴν ἀνατολὴν καὶ τὴν Κρήτην κηρύττων τὴν Χριστιανικὴν θρησκείαν, οὕτω καὶ ὁ Ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης εὐρὼν τὰς Δυτικὰς Ἐπαρχίας τῆς πατρίδος του κατερημωμένας ἀπὸ Χριστιανισμόν, ἀναζωογονεῖ τὰ ἡμβλυμένα χριστιανικὰ αἰσθήματα τῶν κατοίκων, προσελκύει αὐτοὺς διὰ θεαρέστου πολιτείας εἰς νομὰς ζωηφόρους τῆς Εὐαγγελικῆς χάριτος καὶ μονιμοποιεῖ αὐτοὺς εἰς τὴν εὐσέβειαν διὰ τῆς ἰδρύσεως παμπόλλων ἱερῶν ναῶν, δι' ὧν κατέδειξε τὴν πρὸς πάντας ἀγάπην αὐτοῦ ἐμπλεων ἐνθέου ζήλου καὶ αὐταπαρνήσεως ἀξιοθαυμάστου.

Τὰ δὲ περαιτέρω τοῦ Ὁσίου γνωρίζομεν ἐκ τῆς διασωθείσης περὶ αὐτοῦ ἐν Κισσάμῳ παραδόσεως. Κατ' αὐτὴν μανθάνομεν ὅτι ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ Ἀκτὴ Μεσογείων καὶ ἐν σπηλαίῳ κειμένῳ εἰς τὴν συνοικίαν Καβούσι ἐλθὼν ὁ Ἅγιος ἔκτισε μέγα καὶ πλούσιον κοινόβιον τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου. Πέριξ δὲ ἔκτισε καὶ ἄλλους ναοὺς, τοῦ Ἁγίου Φωτίου ἐντὸς σπηλαίου καὶ τούτου φέροντος τὴν ἐπιγραφὴν «ὁ ἱερὸς οὗτος ναὸς ἐκτίσθη τὸ ἔτος 1010», τὸν ναὸν τῶν Γενεθλίων τῆς Θεοτόκου καὶ τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ἅπαντας σωζομένους μέχρι σήμερον. Τὸ σπήλαιον δὲ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου ἐπεκτείνας ὁ Ἅγιος πρὸς τὸ νότιον μέρος αὐτοῦ μετεχειρίζετο αὐτὸ καὶ ὡς ἀσκητήριον, διὸ καὶ ἐκοιμήθη ἐνταῦθα ἐν εἰρήνῃ.

Μετὰ ταῦτα οἱ εὐσεβεῖς καὶ εὐγνώμονες κάτοικοι κατέστησαν καὶ τὸ μέρος

τοῦτο ναὸν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ὁσίου καὶ οὕτως ἔχομεν ἐν τῷ αὐτῷ σπηλαίῳ διμάρτυρον Ἐκκλησίαν ἔχουσιν μεταξύ ἄλλων καὶ ἱερὰν εἰκόνα Βυζαντινοῦ τύπου ἀρχαίαν ἐξεικονίζουσιν ἐν σχήματι γέροντος ἐρημίτου τὸν Ἅγιον μετὴν ἐξῆς ἐπιγραφῆς: «Ὁ Ἅγιος Κυρ Ἰωάννης ὁ ἐν τῇ Κρήτῃ». Ἐπὶ δὲ ἀγιογραφικοῦ χάρτου, ὃν ὁ Ἅγιος κατέχει ἐν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ εἶναι γεγραμμένα τὰ ἐξῆς: «Φυλάξωμεν ἑαυτοὺς ἀδελφοί, ἀπὸ λογισμοῦς ῥυπαροῦς, καὶ ὡς παρακαταθήκην λαβόντες τηρήσωμεν τῷ Κυρίῳ τὴν ψυχὴν». Κατὰ μῆκος δὲ τοῦ ναοῦ τούτου ὑπάρχει ἐν ἐξαιρετικῇ θέσει τάφος ἔχων ἐπ' αὐτοῦ σταυρὸν λίθινον καὶ ἐντὸς τοῦ τάφου τούτου διατείνονται οἱ κάτοικοι ὅτι εἶχεν ἐνταφιασθῇ ὁ Ἅγιος, καὶ ὅτι τὰ μὲν ἱερὰ λείψανα τοῦ Ἀγίου διὰ τὸν φόβον τῶν ἀσεβῶν κατακτητῶν μετεκομίσθησαν εἰς Κέρκυραν ἔνθα εὐρίσκονται τιμώμενα ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Κρητός, ἡ δὲ ἱερὰ τοῦ Ὁσίου Κάρα εὐρίσκεται καὶ σήμερον ἐντὸς ἀργυρᾶς καλλιτεχνικῆς θήκης, δωρηθείσης ὑπὸ χρυσοχόου ἱαθέντος ἐκ δαιμονίου καὶ ἀφασίας διὰ θαύματος τοῦ Ἀγίου, καὶ φυλαττομένης εὐλαβῶς καὶ ἐπιμελῶς ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἀγίου Κυρ Ἰωάννου κειμένου ἐν τῷ ὁμωνύμῳ χωρίῳ Αἰκυργιάννῃ ἢ Τσουρουνιανᾷ τῆς Ἐπαρχίας Κισάμου.

Ἴδου δὲ κατὰ ποῖον τρόπον μετεκομίσθη εἰς τὸ χωρίον τοῦτο ἡ Ἁγία τοῦ Ὁσίου Κάρα κατὰ τὴν παράδοσιν.

Ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ Αἰκυργιάννῃ, ὑπῆρχεν ἐπὶ Ἐνέτων ἄρχων τις, ὅστις πολὺ ἐτίμα τὸν Ἅγιον, ὑπῆρχε δὲ καὶ ἐν τῷ χωρίῳ Ἀκτὴ ἕτερος ἄρχων ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ ἔχων τὴν Ἐκκλησίαν ἐν ἣ ἐφυλάττετο ἡ Ἁγία Κάρα τοῦ Ὁσίου. Ἐν ἡμέρᾳ πανδήμου ἑορτῆς προσκαλέσας ὁ ἄρχων τοῦ Αἰκυργιάννῃ τοὺς τρεῖς υἱοὺς αὐτοῦ συνεβούλευσεν αὐτοὺς ἵνα μεταβῶσιν εἰς τὴν ἐν Ἀκτῇ Μεσογείων Κισάμου Ἐκκλησίαν ὡς προσκυνῆται δῆθεν, πράγματι ὅμως νὰ κλέψωσι τὴν Ἁγίαν τοῦ Ὁσίου Κάραν καὶ φέρωσιν αὐτὴν πρὸς αὐτόν, ἵνα ἑορτάξῃ αὐτὴν ὡς ἐπεθύμει. Οἱ υἱοὶ τοῦ ἄρχοντος τούτου ἀκούσαντες καὶ παραδεχθέντες τὰς συμβουλὰς τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἵππευσαν τοὺς ἵππους αὐτῶν καὶ μετὰ πορείαν δύο περίπου ὥρων ἀφίκοντο εἰς τὴν εἰρημένην Ἐκκλησίαν εὐρόντες τελειωμένην τὴν λειτουργίαν καὶ τὸν λαὸν πέριξ διασκεδάζοντα.

Ἐπωφεληθέντες τῆς εὐκαιρίας ταύτης οἱ ἐντεταλμένοι παῖδες εἰσέρχονται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἀσπαζόμενοι δῆθεν τὴν Ἁγίαν τοῦ Ὁσίου Κάραν ἐτοποθέτησαν αὐτὴν εἰς τὸ σακκίδιον αὐτῶν ἀπαρατήρητοι. Τάχιστα δὲ τοὺς ἵππους αὐτῶν καὶ αὐθις ἵππεύσαντες καὶ τὴν Ἁγίαν τοῦ Ὁσίου Κάραν μεθ' ἑαυτῶν φέροντες ἀνεχώρησαν ἐσπευσμένως κομίζοντες τὸν πολύτιμον θησαυρὸν εἰς τὸν πατέρα αὐτῶν ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει. Ὁ ἄρχων ὅμως τῆς Ἀκτῆς ἐννοήσας μετ' οὐ πολὺ τοῦτο κατεδίωξε μετὰ τῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ τοὺς τρεῖς παῖδας καὶ καταφθάσας αὐτοὺς πλησίον τοῦ χωρίου Καλαθενῶν καὶ ἀκριβῶς εἰς θέσιν καλουμένην Ὁρθὴν Πέτρην ἔρριψε κατ' αὐτῶν τόξον δι' οὗ ἐφόνευσεν τὸν ἕνα ἐξ αὐτῶν. Οἱ δὲ δύο ἄλλοι ἀδελφοὶ διασωθέντες ἐκ τῆς καταδιώξεως ἔφερον εἰς τὸν πατέρα αὐτῶν τὴν Ἁγίαν τοῦ Ὁσίου Κάραν εἰπόντες εἰς αὐτὸν καὶ τὰ γενόμενα. Οὗτος δὲ τὰ μέγιστα εὐχαριστηθεὶς ἐκ τῆς ἀποκτήσεως τοῦ ποθομένου θησαυροῦ ἀπήντησεν ὅτι τώρα τὰ πάντα ἔχουσι καλῶς. Ἡ κλοπὴ δὲ αὐτῇ τῆς Ἀγίας τοῦ Ὁσίου Κάρας ὑπῆρξεν αἰτία πολέμου μεταξύ τῶν εἰρημένων ἀρχόντων, οἵτινες κατὰ τὴν σύναψιν τῆς

εἰρήνης καὶ τῆς συνθήκης αὐτῶν ἔστησαν ἐκείνην τὴν Ὀρθὴν Πέτραν, τὴν καὶ σήμερον ἄθικτον ὑπάρχουσαν, ἵνα χρησιμεύῃ ὡς μεθόριος γραμμὴ τῆς ἐξουσίας καὶ δικαιοδοσίας ἐκάστου ἄρχοντος.

Οὗτος τέλος κατὰ τὸ χειρόγραφον καὶ κατὰ τὴν μετὰ ταῦτα παράδοσιν εἶναι ὁ βίος καὶ ἡ πολιτεία τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Κυρ Ἰωάννου τοῦ ἐν Κρήτῃ λάμπαντος, καὶ οὕτως ἡ Ἁγία αὐτοῦ Κάρα μετακομισθεῖσα εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Κυρίου Ἰωάννου τοῦ ὁμωνύμου χωρίου Κισάμου φυλάττεται ἔκτοτε ἐν αὐτῷ μετὰ πολλῆς εὐλαβείας ὑπὸ τῶν εὐσεβῶν καὶ φιλοτίμων κατοίκων τοῦ χωρίου τούτου, ἀεννάως βλύζουσα ἱαμάτων χαρίσματα δαψιλῇ εἰς τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, διὰ τῶν ἁγίων τοῦ Ὁσίου πρεσβειῶν ἐπικαλουμένους τὴν χάριν καὶ τὴν βοήθειαν τοῦ θαυμαστώσαντος καὶ δοξάσαντος τοὺς Ἁγίους αὐτοῦ καὶ ἰλασμὸν καὶ σωτηρίαν παντὶ τῷ κόσμῳ δωρησαμένου εὐλογητοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Οὗ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας παρθενομάρτυρος Κανδίδης, τὴν ἐν βορείῳ Ἀφρικῇ ἐπὶ Μαξιμιλιανοῦ Ἡρακλέους μαρτυρησάσης. (~†300)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ ὁμολογητοῦ Γλυκερίου, ἀρχιεπισκόπου Μεδιολάνων. (†438)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βικεντίου Μαδελγαρίου, τοῦ τάγματος τῶν βενεδικτίνων. (†677)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Εὐσεβίας, ἡγουμένης κοινοβίου ἐν Μασσαλίᾳ, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ μ' (40) μοναστριῶν, τελειωθεισῶν ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν ἐν Ἁγίῳ Κυριακῷ (Saint-Cyr-sur-Mer) πλησίον τῆς Μασσαλίας. (†731)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐσταθίου τοῦ Καταφλώρου, Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης. (†1197)

Στίχ. Καὶ λόγῳ καὶ πράξει ὁμοῦ καὶ σοφία,

Εὐστάθιε ἔλαμψας τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς τῶν πόλεων βασιλίδος, ἀκμάσας περὶ τὸν δωδέκατον αἰῶνα. Φύσεως ὦν δεξιᾶς καὶ καλῶς ἀναχθείς, ἐγένετο κάτοχος σοφίας λιπαρᾶς καὶ ἀμφιλαφοῦς, βίῳ καθαρῷ καὶ σεμνοτάτῳ διαπρέπων, ὥστε γενέσθαι τοῖς πᾶσι περιφανὴς καὶ αἰδέσιμος, ἐν τε λόγῳ καὶ σοφίᾳ καὶ πᾶσιν ἡθεσι χρηστοῖς. Τῇ Μονῇ τῆς Ἁγίας Εὐφημίας καρεῖς μοναχὸς καὶ τῇ τοῦ Ἁγίου Φλώρου ἀγωνισάμενος τῇ κατὰ Χριστὸν ἀκροτάτῃ φιλοσοφίᾳ, καθήgniσεν ἑαυτόν, καὶ πλήρης ἐγένετο τῆς ἄνωθεν ἐπιπνοίας, καὶ ῥήτωρ καὶ διδάσκαλος τῶν Ἱερῶν κεχρημάτικεν. Ἐνθεν τῇ ἄνωθεν ἐπινεύσει, τῇ τοῦ αὐτοκράτορος Μανουὴλ Α' Κομνηνοῦ ἱερᾷ ἐφέσει καὶ ὑποδείξει, ἐγένετο ἀρχιερεὺς, καὶ τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ ἁγίας Ἐκκλησίας τοὺς οἵακας ἐγχειρισθείς, ὁσίως καὶ Εὐαγγελικῶς ἐποίμανε τὴν λαχοῦσαν αὐτῷ λογικὴν ποίμνην, διὰ λόγου καὶ πράξεως, καὶ πολιτείας ἁγίας. Καὶ καλῶς διαγαγὼν τὴν δοθεῖσαν αὐτῷ ἐξουσίαν, μετέστη πρὸς αἰωνίους μονάς, τὸν μισθὸν τῶν καμάτων παρὰ τοῦ δικαίου μισθαποδότου ληψόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Μιχαὴλ τοῦ μεγάλου

δουκὸς Τσερνιγκώφ Κιέβου, καὶ Θεοδώρου τοῦ βογυάρου αὐτοῦ,
ὕπὸ τῶν ἀπηνῶν Τατάρων ἀναιρεθέντων. (†1245)

Στίχ. Καὶ τιμὰς πάσας καὶ δόξας ἐπιγείους,
Καταφρονήσαντες στέφεσθε ἐνδόξως.

Τὰ τίμια λείψανα αὐτῶν διασώζονται ἐν τῷ Ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀρχαγγέλων ἐν Μόσχᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ εὐλαβεστάτου Ὀλέγκ, πρίγκιπος τοῦ Μπριάνσκ, συστησαμένου τὴν μονὴν τῶν ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου καὶ ἐν αὐτῇ μονάσαντος καὶ τὸν βίον καταλιπόντος. (†1285)

Στίχ. Μέλαιναν στολὴν ἀντὶ πορφύρας μάκαρ,
Ὀλέγκ, φορέσας τὸν Χριστὸν ἐνεδύθης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ὁσιομάρτυρος Ἰλαρίωνος τοῦ Κρητός, ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσαντος καὶ ξίφει τελειωθέντος. (†1804)

Στίχ. Ὁ Ἰλαρίων διττὸν εἴληφε στέφος
Ὅσιος οἷά τε ἀθλητῆς Κυρίου.

Ἀγαρηνῶν σκότος μυκτηρίσας, Μάρτυς,
Φῶς τὸ ἱλαρὸν βλέπεις ἐν Παραδείσῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ἱερομάρτυρος Ἀνατολίου Καμένσκυ, ἀρχιεπισκόπου Ἰρκούτσκ. (†1925)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις εὐγνώμων τελεῖται ἐν Μεσσήνῃ τῆς Πελοποννήσου, ἐπὶ τῇ διασώσει τοῦ λαοῦ ἀπὸ φοβεραῆς πληγῆς πανώλους, ἐξ ἧς ἐρρύσατο παρασταῖσα τῇ πόλει ἡ ἱερὰ εἰκὼν τῆς Θεομήτορος τῆς Βουλκανιωτίσσης. (1755)

Στίχ. Πᾶσα ἀγαλλέσθω ἡ γαῖα Μεσσηνίας,
Βουλκανιωτίσσης τῇ ἱερᾷ πανηγύρει.

Οὐκ ἀμνήμων ἔσεται ὁ λαός σου ἑσαεὶ, Θεοτόκε,
Ἐπὶ τῇ ἀνελπίστῳ παρὰ σοῦ αὐτοῦ διασώσει.

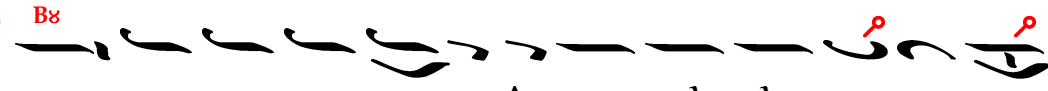
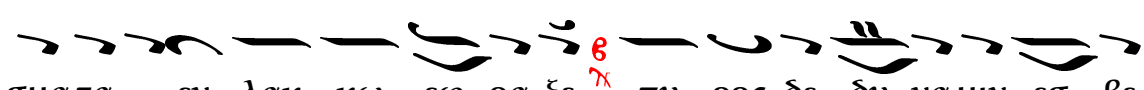
Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Ὁ Εἰρμός τῆς ἡ' ᾠδῆς.

Ἦχος Βου ς

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

X^{B8}
ει ρας εκ πε τα σας Δα νι ηλ λε ον των χα

σμα τα εν λακ κω εφ ρα ξε ⁶ πυ ρος δε δυ να μιν εσ βε

^{Πα}
 σαν α ρε την πε ρι ζω σα με ε νοι ^π₉ οι ευ σε βει
^{Πα}
 ας ε ρα σται ^ε₇ Παι δες κραυ γα ζον τες ευ λο γει τε παν
 τα τα ερ γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ο ο ο ο ο ον ^ε₇

* * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

¹ ^χ
 Με γα λυ νει η ψυ χη μᾶ τον Κυ ρι ον ^ε₇ και
 η γαλ λι α σε το πνευ μα μᾶ ^ε₇ ε πι τω Θε
 ω ω τω ω σω τη ρι μᾶ ^ε₇

^{Β8}
 Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^ε₇ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν ^ε₇

² ^χ
 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
 σιν της δα λησ αυ τῃ ^ε₇ ι δα γαρ α πο τῃ νυν μα
 κα ρι ὀ σι με πασαι αι γε νε αι ^ε₇

^{Β8}
 Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νομεν

3 ^{B8}
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και
το ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βς με νοις αυ τον

^{B8}
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νομεν

4 ^{B8}
Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

^{B8}
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νομεν

5 ^{B8} ^χ Κα θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ
ψω σε τα πει νυ ρς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα
θω ων και πλυ τς ον τας ε ξα πε στει λε κε
νυ ρς

^M ^{B8} ^M ^{Δι}
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νομεν

6 ^{B8} ^χ Α ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τς
μνη σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς
τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τς ε ως αι ω νος

T^M ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^{Δι} και εν δο
 ξο^{Β8} τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ^M την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν^{Β8} την ον τως
 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν^{Β8}

Ὁ Εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς.

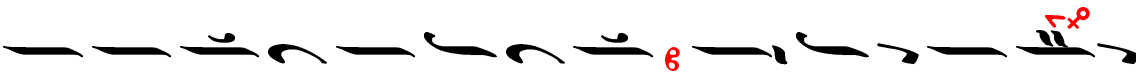
Ἦχος^Β Βου^Σ

Λ ι θος α χει ρο τμη τος ο ο ρους εξ α λα
 ξευ του σου Πα ρθε ε νε^{Β8} α κρο γω νι αι ος ε τμη θη
 Χρι στος^{Π9} συ να α ψας τας δι ε στω σας φυ υ σεις^{Β8}
 δι ο ε πα γαλ λο με νοι^{Δι} σε ε Θε ο το κε με γα
 λυ νο μεν^{Β8}

καὶ τὸ Ἄξιον ἐστίν:

Ἦχος^Β Βου^Σ

A ξι ον ε στιν ως α λη θως^{Δι} με γα λυ νειν
 σε την Θε ο το κον^{Β8} την α ει μα κα ρι στον και
 πα να μω μη η τον^{Δι} και Μη τε ρα τς Θε ος ημων^{Β8} ην
 τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν

 α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο ο

 ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το

 κον σε ε με γα λυ νο με ε ε ε εν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τῶν Ἀγίων.

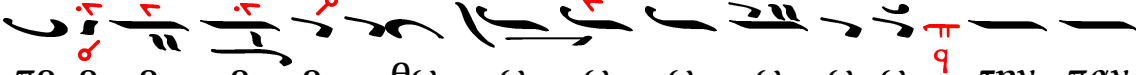
Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ Ἦχος Γα ρ

 Τ ης α θα να τς δο ο ξης τε ε ε ε ε

 ε ε και ζω ης τη ης α λη κτς ε πε τυ χες

 κα τα λι πω ω ω ω ω ω ων τα τς κο σμς

 ς η δε α συν παι σι ι θε ο ο φρο σι

 και γυ ναι κι πα α νολ βι ω δι α τς το σς

 πο ο ο ο θω ω ω ω ω ω ω την παν

 ι ε ρο ον και θει αν Ευ στα θι ε θαν μα

 στε ε ορ τα ζο ο μεν μνη μνη

Σταυροθετοκίον.

Τῶν Μαθητῶν ὁρῶντων σε. Ἦχος Δι-Θ.

Η μεις εν σοι θαρ ρυν τες τη Θε ε ο το ο
κω εχ θρας δι πλας τρο πα με θα κα α τα κρα α
τος τον Σταυ ρον κα τε χον τες τς ς Υι ς
ς ς σς ο πλονη μι ιν και τρο ο παιον α σπι δα
ξι φο ος και δο ο ρυ και βε λος κα τα α Βε λι ι
α αρ

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Πα ρ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ
υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι πρε ε
ε πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω
Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α
α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε

^{Δι}
 α αυ τον ^Δ πασαι αι δυ να ^Δ α μει εις α α αυ
^{Β8}
 του ^Δ σοι πρε ε ε πει υ μνοος τω Θε ε ω ω ^Β

Τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου, ἰδιόμελα τῶν Αἰνῶν.

Μέλος Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ^Δ Πα ρ

^Χ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ^Π
 κα τα το ^Χ πλη θος της με γα λω συ υ υ νη ^Π
 ης α α αυ του ^Π
^{Β8} **Τ** ις μη μα κα ρι σει ει σε τον παν ολ βι ον τρο ^{Πα}
 πον Ευ στα α α θι ι ι ι ε ^Π ο τι γεν ^Π
 ναι ως υ πη νε εγ κας τε αρ χε κα α κς εχ θρς ^Μ
^{Πα} τα ας προ ος βο ο ο λας ^Π της γαρ συ ζυ γς και ^{Β8}
 των τε κνων τη η ην στε ρη η σιν ςκ ε δυσ φο ρη η
^{Δι} σας ^Δ αλλ ε ε βο ο ο ας ^{Πα} την ευ χα α ρι στον
 φω νη η η τε Ι ι ι ωβ ^Π γυ μνος εξ ηλ ^Π
 θον εκ κοι λι ας μη η τρο ο ο ο ος μς ^Π γυ μνο ^Μ
^{Πα} ος και α α πε λε ε ε ευ σο ο ο ο μαι ^Π προς ^{Β8}

τον μο νον Δηη μι ς ςρ γον και σω τη ηρα τω
ων ψυ υ χων η μων

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν
εν ψαλ τη

ρι ω και κι ι θα α α α ρα
καὶ πάλιν

Τίς μὴ μακαρίσει σου, τὸν πανόλβιον τρόπον Εὐστάθιε;

Ἦχος Πα

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν
εν χορ

δαι αι αις και αι ορ γαα α α νω

Πα
Α φθο ρς το κς Μα α ρι ι ας υ παρχων

Μα αρτυς κα α τα γω ω γι ι ι ι ον α

Κε
λη κτω ως τε πε ε λων εν φω ω ω τι ι ι α

υ υ υ λω και η μιν ευ με ε νι ι ι ζς Τρι

α α δα ατην α α α ληη η η κτον

Ἦχος Νη ς

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ
αι νε σα τω τον Κυ υ

υ υ ρι ι ι ι ον

^{Nη}
T ω α δυ τω γνο ο φω ει εισ δυς και τω
 της δι και ο συ νης Η λι ι ω οι οι κει ω ω
^{Δι}
 θεις τη εξ υ ψς νο η τω ως φα α νει ει ει ση
^{Nη}
 δι α ζω ς ει ει κο ο νι θει ει ω ω ως προ οσ
 ψα α αυ σας εμπνς ει κων υ υ υ πη η ηρ
^{Πα}
 ξας παμ μα καρ Ε ευ στα α α α θι ι ι ι ε ο
^M
 ο θεν την εκ πνε ευ μα α τος και αι υ δα α
 τος ε σχη κω ως ε νε ε ερ γει ει ει αν
^{Nη}
 τω μαρ τυ ρι κω τε λς σα με νο ο ος αι αι
 αι αι μα τι ταις ς ρα νι αις κα τη ξι
^{Δι}
 ω ω σαι αι συ υγ χο ο ρε ευ ει των Α γγε ε
^{Nη}
 λων ο μη η γυ υ υ υ ρε ε ε ε σιν εν
 ω ω ω και η η μας προ οσ οι κει ει ει
^{Nη}
 ω ω ω ω σον τω Σω τη η ρι Χρι στω ω ω τω Θε
 ω ω ω ω η η η η μων

Ἦχος πλ' Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

^{Nη}Τ ην στρα το πε δαρ χι ι αν της κα τω βα σι

λει ει ας α πο βα α α λο με ε νος και δι α ζω

^Mϛ ο ο φθεντο ος σοι εν ει κο ο νι τϛ Σω τη η η

ρο ος η η η μων γε νο ο μενος ε ρα α στης

^{Δι}νυν συγ χο ρευ ει εις τοι οις α α α νω ^{Nη} ^Δ συν γυ ναι

κι σϛ και αι τε ε κνοις παμ μα καρ Ε ευ στα α α α

θι ι ι ι ε δι ο δυ σω πϛ ϛ ϛ

^{Nη}με ε ε εν σε ^Δ τω Κυ ρι ω προ ε σβε ευ ειν υ

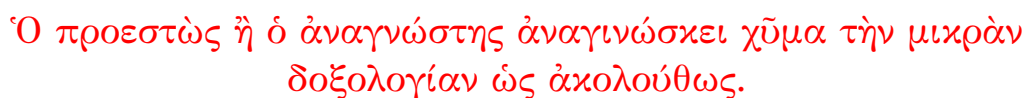
πε ε ερτων ψυ χω ω ω ων η η η η μων

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

^θΚ αι νυ υν και α α ει και εις τϛ αι αι ω

ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην

^{Nη}Ο ν περ πα λαι Μω υ υ ση ης προ τυ πω ω ω

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ * Κύριε
Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, * ὁ
αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός,
* καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, *
εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς
τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ
εἶπα· * Κύριε, ἐλέησόν με· * ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἥμαρτόν
σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά
σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· * ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους
φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν
καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν
ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· * συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε· * φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· * τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ
παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, * σοὶ πρέπει ὕμνος, * σοὶ δόξα πρέπει, * τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, * νῦν καὶ ἀεὶ * καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς
μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς
ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ
τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον
παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν καὶ φιланθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἑφραθᾶ.

Εὐλὸν τὸ τοῦ Σταυροῦ, ὑψούμενον ὀρώντες, μεγαλωσύνην δῶμεν, Θεῷ τῷ σταυρωθέντι, σαρκὶ δι' ἀγαθότητα.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ὑδατι θεουργῷ, καὶ αἵματί σου Λόγε, λαμπρῶς ἡ Ἐκκλησία, στολίζεται ὡς νύμφη, Σταυροῦ τὴν δόξαν μέλπουσα.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν

ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

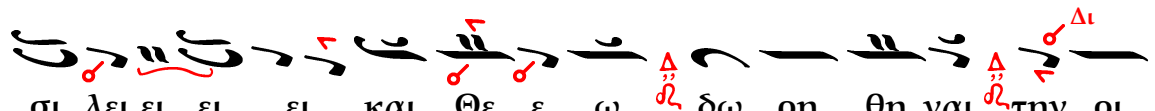
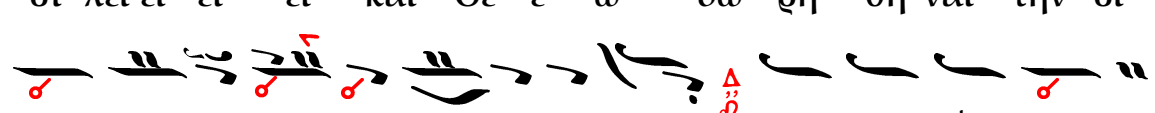
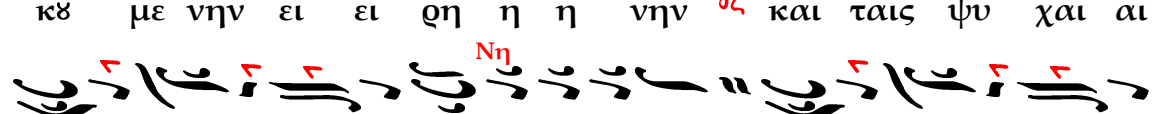
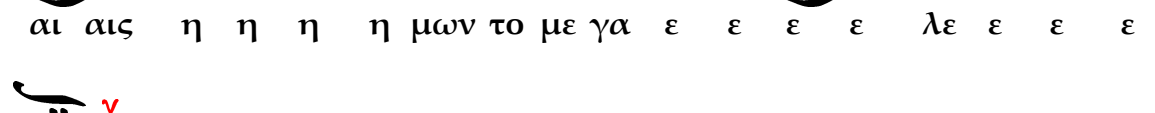
Ἐλὴν φθοροποιόν, ἐξαίρει ἁμαρτίας, τὸ τοῦ Σταυροῦ σου ξύλον,
ὕφούμενον Σωτὴρ μου, λαμπρύνει δὲ τὰ σύμπαντα.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

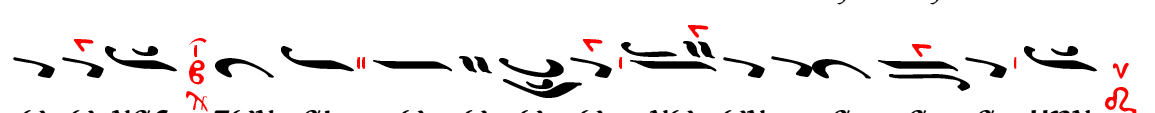
Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Μέλος Σίμωνος Καρᾶ.

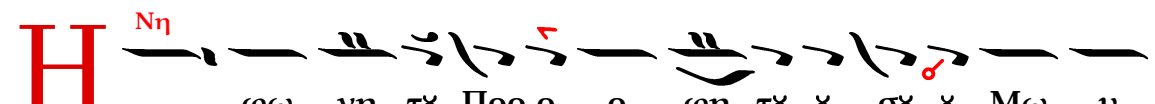
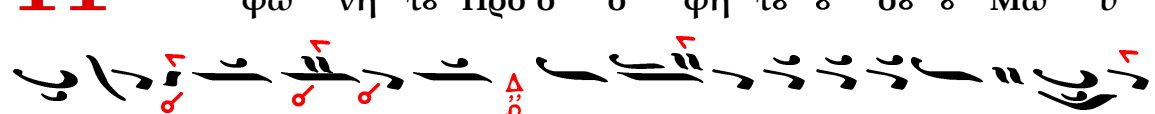
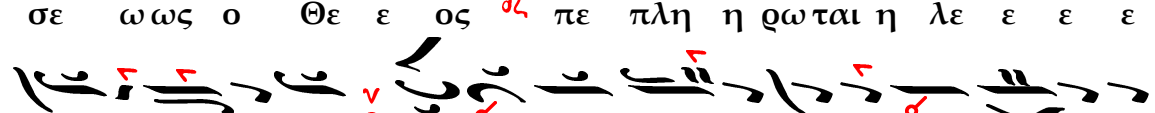
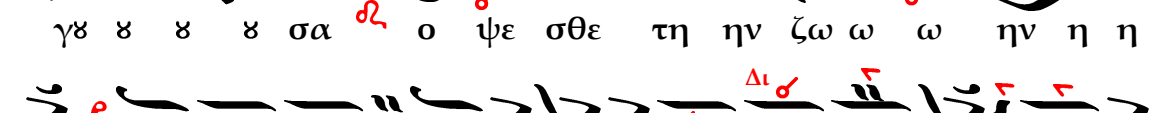
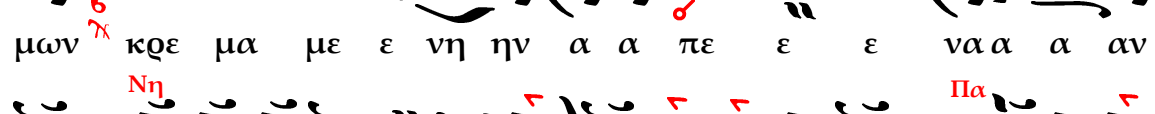
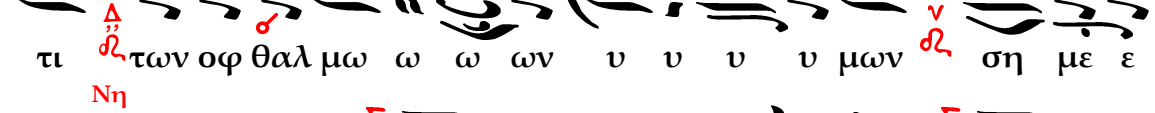
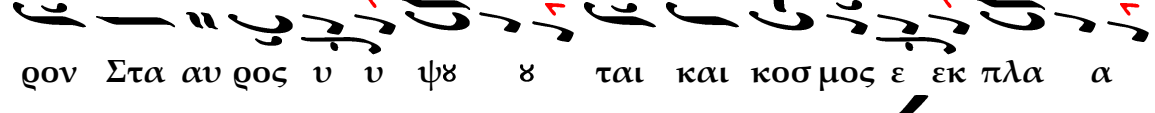
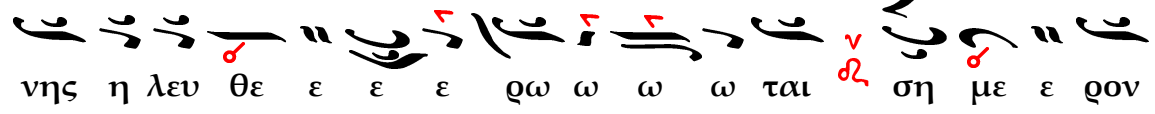
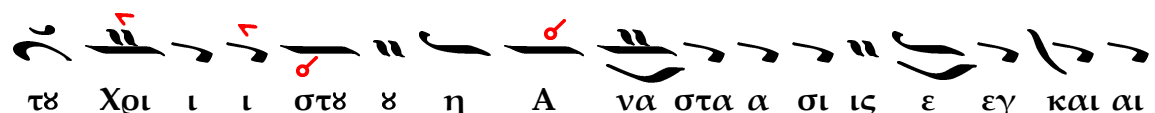
Ω Δι ς περ Παυλος τη ην κλη η η σιν Νη ς εκ εξ αν θρω ω
πων δε ε ε ξα με ε νος μαρ τυ υς Ευ στα α α
θι ι ι ι ε και αυ ξα νων εν Θε ω τη τσ Στα αυ
ρσ ς ς πε ε ποι οι οι θη η η η η σει
των τυ ραν νων το ο ο ο δυ υ υ σε ε
βες και των βα σα α α νων το α πη η νες
αν δρει ει ει ως κα τη η η σχυ υ να ας δι ο και
με χρι ις αι μα α τος α ντι κα τε στης προς την α
μα αρ τι ι ι αν προς α ο ρα α α τς ε εχ
θρς α ντα α γω νι ι σα α α α α με ε ε ε
νος και πρε σβευ εις α α πα α αυ στω ως τω Βα

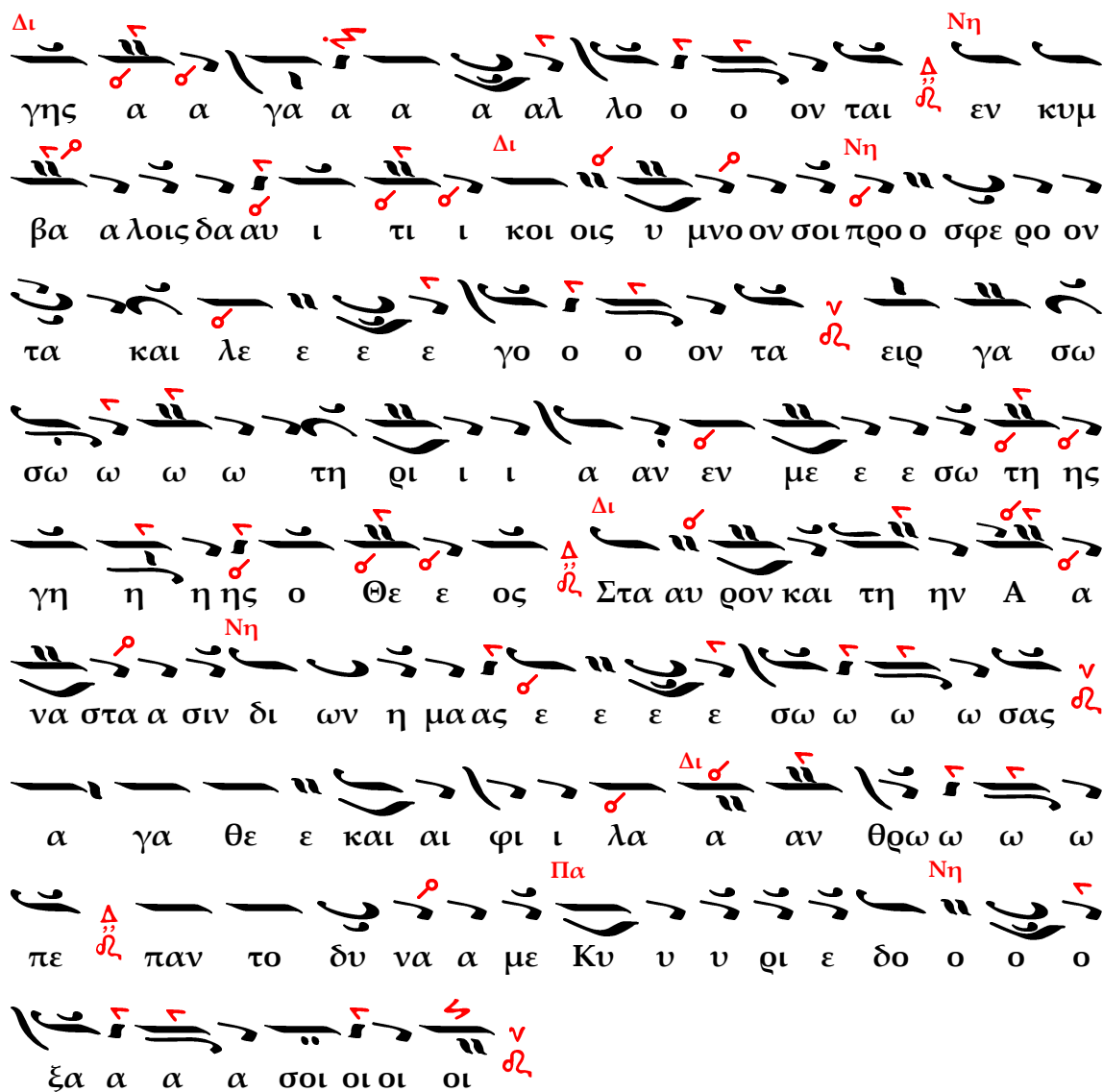

 σι λει ει ει ει και Θε ε ω δω ρη θη ναι την οι

 κσ με νην ει ει ρη η η νην και ταις ψυ χαι αι

 αι αις η η η η μων το με γα ε ε ε ε λε ε ε ε

 ος

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

 και νυ υν και α α ει και εις τς αι αι ω

 ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην

Ἑμέτερον Κ.Γ.

 Η φω νη τσ Προ ο ο φη τσ σσ σ Μω υ

 σε ωως ο Θε ε ος πε πλη η ρωται η λε ε ε ε

 γσ σ σ σα ο ψε σθε τη ην ζω ω ω ην η η

 μων κρε μα με ε νη ην α α πε ε ε ναα α αν

 τι των οφ θαλ μω ω ω ων υ υ υ υ μων ση με ε

 ρον Στα αυ ρος υ υ ψσ σ ται και κοσμος ε εκ πλα α

 νης η λευ θε ε ε ε ρω ω ω ω ται ση με ε ρον

 τσ Χρι ι ι στσ σ η Α να στα α σι ις ε εγ και αι

 νι ι ι ζε ε ε ε ται και τα πε ρα α τα α τη ης

Εἶτα ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεὺς·

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψαλμ. 141' 2-3)

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ

ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὥς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.

Τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος 4^{ος} Δι-Θ

Ο ι μαρ τυ ρες σθ Κυ ρι ε εν τη αθ λη σει αυ
των στε φα νης ε κο μι σαν το της αφ θαρ σι
ας εκ σθ τθ Θε ς η μων σχοντες γαρ την ι σχυν σθ τθς
τυ ραν νης κα θει λον εθ ραν σαν και δαι μο
νων τα α νι σχυ ρα θρα ση αυ των ταις ι κε
σι αις Χρι σε ο Θε ος σω στοντας ψυ χας η μων

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος 9^{ος} Πα ρ

Σ ω στον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
λο γη στον την κλη ρο νο μι αν σθ νι κας τοις βα
σι λε ευ σι κα τα βαρ βα α ρων δω ρθ μενος και
το στον φυ λα α των δι α τθ σταυ ρου σθ πο ο λι

ι τε ευ μα α α α

Καὶ Ἀπόλυσις.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

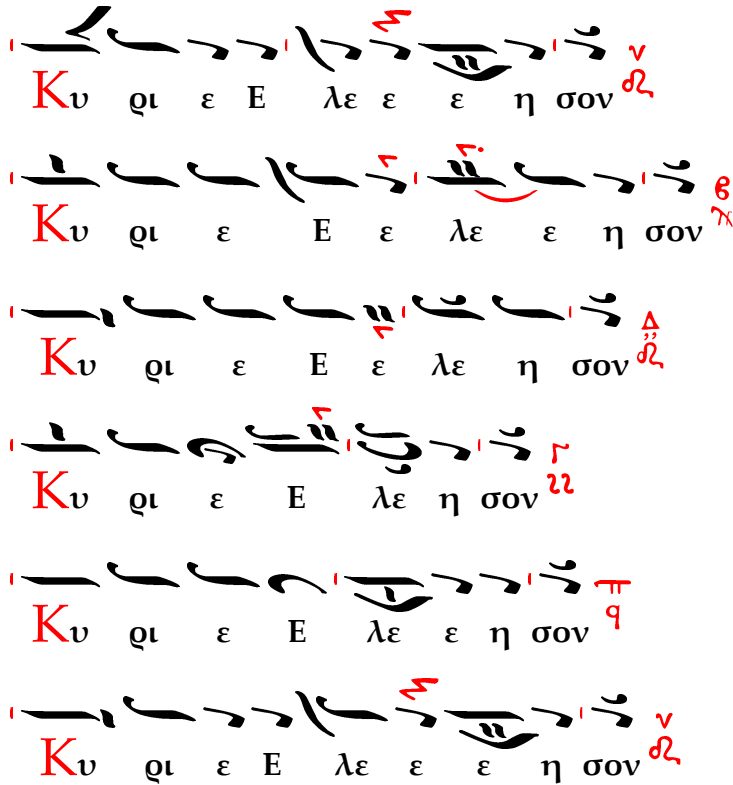
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

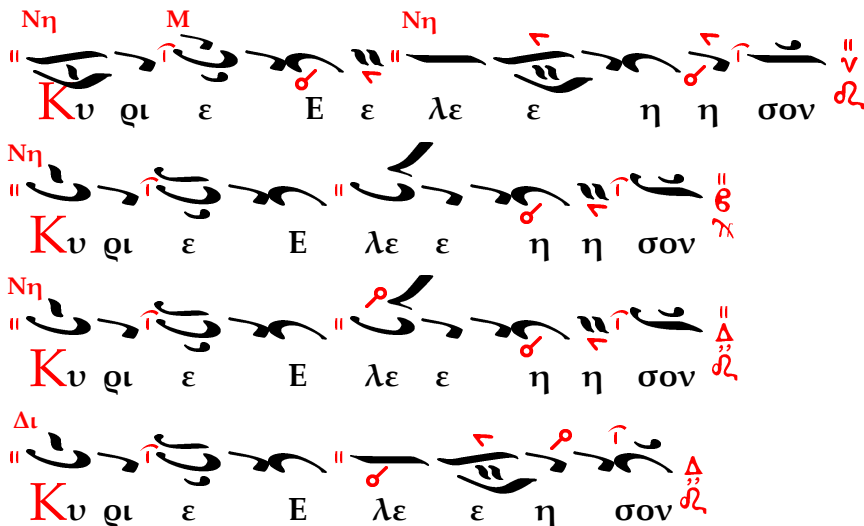
Ἦχος πλ' Νη ρ

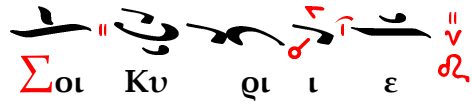
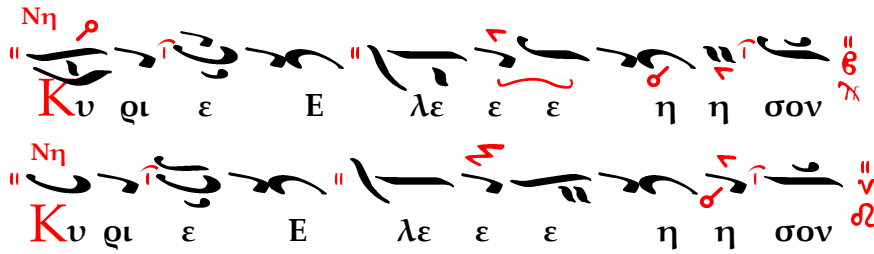

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.

Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

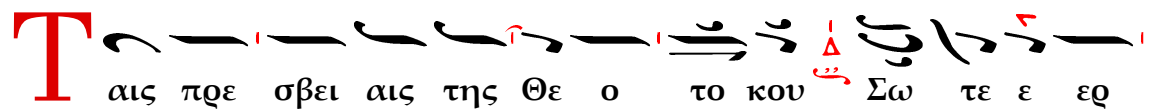
(Έτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ΄ Ἰουλ ,βιθ΄ Ἰ. Ἀ.)

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

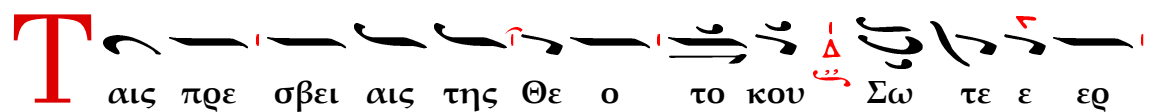
Τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς.
Ἀντίφωνον Α΄. ᾠχος β΄. Ψαλμὸς κα΄ (21).

ᾠχος Δι - θ

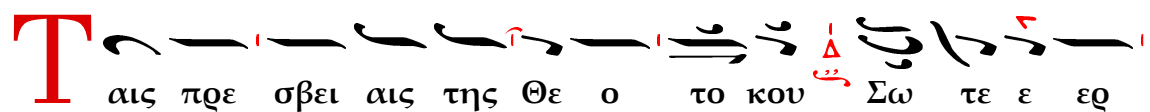
Στίχ. α΄. Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι· ἵνα τί ἐγκατέλιπές με;
Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων
μου. (κα΄ 2)

Στίχ. β΄. Ὁ Θεός μου, κεκραύξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ, καὶ
νυκτός, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί. (κα΄ 3)

Στίχ. γ΄. Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν
χείλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλὴν. (κα΄ 8)

Στίχ. δ'. Περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοί, ταῦροι πίονες περιέσχον με. (κα' 13)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ογ' (73).

Στίχ. α'. Ἰνατί, ὁ Θεός, ἀπώσω εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου; (ογ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σαρκι
ι σταυρω θεις ψαλλον τας σοι αλ λη λ8 8 ι α

Στίχ. β'. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς. (ογ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σαρκι
ι σταυρω θεις ψαλλον τας σοι αλ λη λ8 8 ι α

Στίχ. γ'. Ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου, ὅρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. (ογ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σαρκι
ι σταυρω θεις ψαλλον τας σοι αλ λη λ8 8 ι α

Στίχ. δ'. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο
σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. (οὔ' 12)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σαρ κι
ι σταυ ρω θεις ψαλλον τας σοι αλ λη λ8 8 ι α
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τ8 Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη
σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. Ψαλμὸς 147 (98).

Ἦχος 4 Πα ρ

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί· ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ. (147 1)

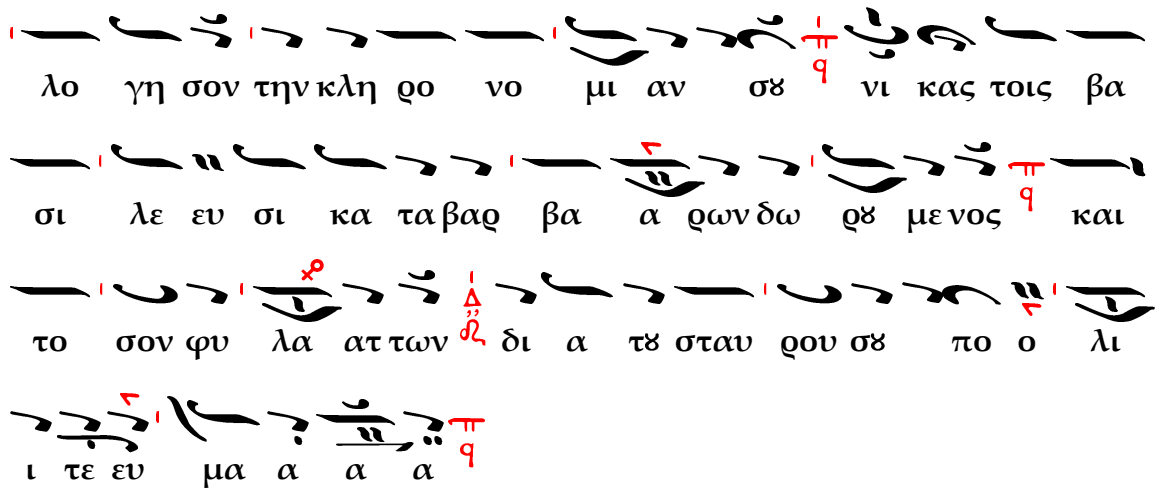
Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα
σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρ μενος και
το σον φυ λα ατ των δι α τ σταν ρου σ πο ο λι
ι τε ευ μα

Στίχ. β'. Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλὸς ἐστὶν ἐπὶ πάντα τοὺς λαούς. (147 2)

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα
σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρ μενος και
το σον φυ λα ατ των δι α τ σταν ρου σ πο ο λι
ι τε ευ μα

Στίχ. γ'. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστι. (147 3)

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ

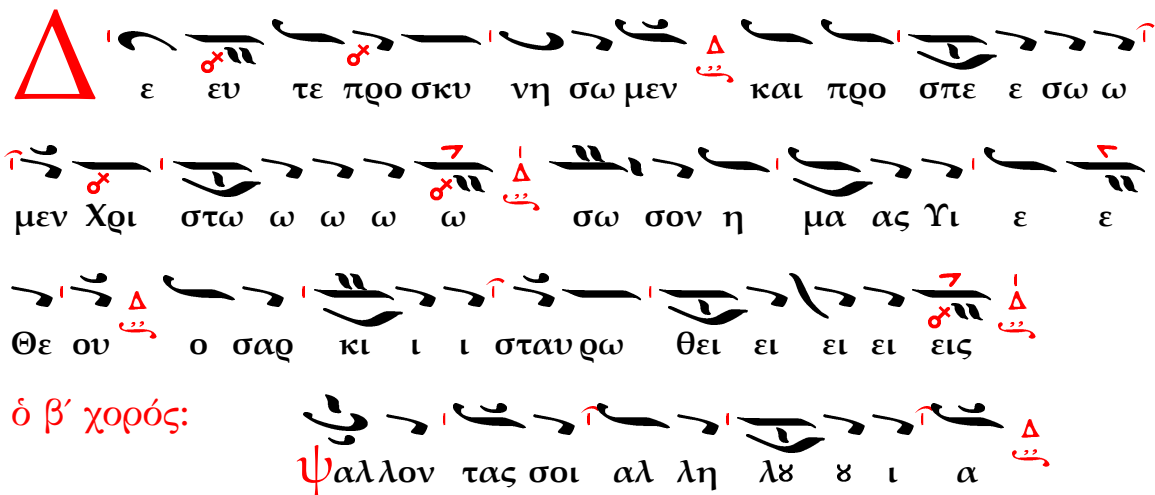

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

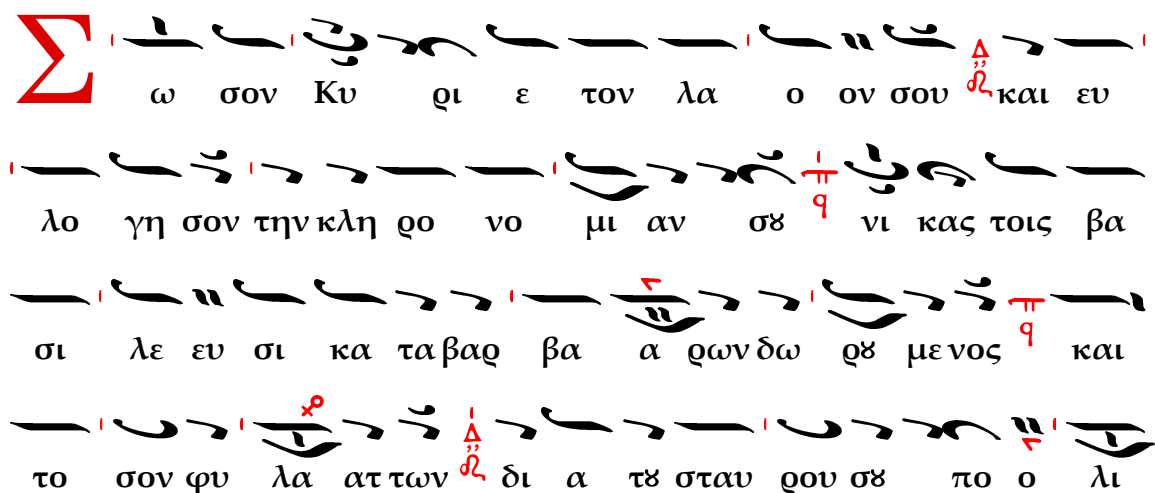
ᾠχος Δι Ϟ

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλεΐτουργον)

ᾠχος Ϟ Πα ρ

ι τε ευ μα

Ἀπολυτίκιον.

Τῶν Ματύρων.

Ἦχος Δι

Ο ι μαρ τυ ρες σθ Κυ ρι ε εν τη αθ λη σει αυ
των στε φα νος ε κο μι σαν το της αφ θαρ σι
ας εκ σθ θε ο η μων σchonτες γαρ την ι σχυν σθ τος
τυ ραν νος κα θει λον εθ ραυ σαν και δαι μο
νων τα α νι σχυ ρα θρα ση αυ των ταις ι κε
σι αις Χρι σε ο Θε ος σω στοντας ψυ χας η μων

Εἶτα τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

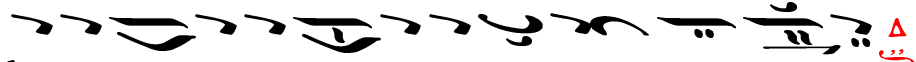
(Ψάλλεται ἀπὸ ιδ' ἕως κα' Σεπτεμβρίου).

Αὐτόμελον.

Ἦχος Δι

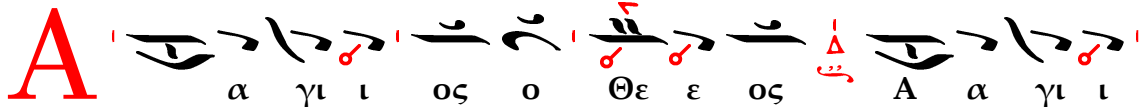
Ο υ ψω θει εις ε εν τω Σταυ ρω ε κου σι ως
τη ε πω νυ υ μω ω σθ και νη πο λι τει α τος
οι κτιρ μος σου δω ρη σαι Χρι στε ο Θε ος ευ φρανον
εν τη δυ να μει ει σου τος πι στος βα σι λεις η

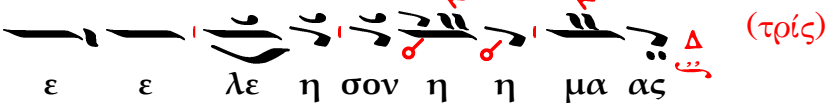

 μων νικας χορηγων αυτοις κα των πολε

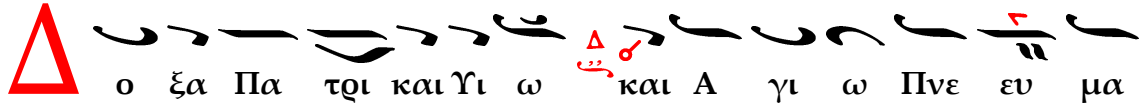
 μιων την συμμαχίαν εχουεν την σην οπ

 λον ειρηνης αηττη τον τροπαιο οον

Τρισάγιον. Σύντομον.

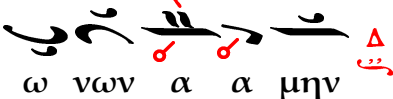
Ἦχος Δι-θ

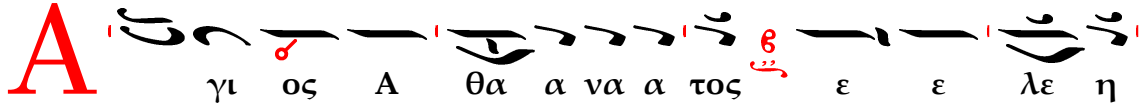
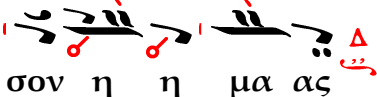

 α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι

 ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος

 ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

 ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα

 τι

 αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

 ω νων α α μην

 γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η

 σον η η μα ας

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Δι-Θ

Ε υ φρα α αν θη τε Ε πι Κυ ρι ον και α γαλ
λι α σθε δι και αι οι και καν χα σθε πα αν τες οι
ευ θεις τη καρ δι α

Στίχ. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι
και ων ε πε κα

λυ φθησαν αι α μαρ τι αι

Ε υ φρα α αν θη τε Ε πι Κυ ρι ον και α
γαλ λι α σθε δι και αι οι και καν χα σθε πα αν
τες οι ευ θεις τη καρ δι α

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ᾧ οὐ μὴ λογίσηται Κύριος ἁμαρτίαν,
οὐδὲ ἔστιν
εν τω στο μα τι αυ τς δ δ δο λος

Ε υ φρα α αν θη τε Ε πι Κυ ρι ον και α
γαλ λι α σθε δι και αι οι και καν χα σθε πα αν
τες οι ευ θεις τη καρ δι ι ι α α α α α

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

α':26-31, β':1-5

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, βλέπετε τὴν κλησιν ὑμῶν, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς, ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεὸς ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ, καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεὸς ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά, καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ Θεός, καὶ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ, ὅπως μὴ καυχῆσθαι πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ Θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμός καὶ ἀπολύτρωσις, ἵνα, καθὼς γέγραπται, «ὁ καυχώμενος ἐν Κυρίῳ καυχάσθω». Κἀγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ Θεοῦ. Οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον. Καὶ ἐγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν ἀποδείξει Πνεύματος καὶ δυνάμεως, ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾗ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐν δυνάμει Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. β'. (Ψαλμὸς ξδ'-ρλδ').

Ἦχος Πά

A λλη λ8 ἱ ἱ α A λλη η λ8 8 8 8
 ἱ ἱ ἱ ἱ α A α α 7α α α λλη η λ8 8 8
 8 ἱ ἱ α α

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε· κα τα

σκη νω σ8σιν εν ται αις αυ λαι αι αις σ8
A λλη λ8 ἱ ἱ α A λλη η λ8 8 8 8
 ἱ ἱ ἱ ἱ α A α α 7α α α λλη η λ8 8 8
 8 ἱ ἱ α α

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν

εἰς γε νε α αν και γε

ε νε ε ε α α α α αν

A λλη η λ8 ι ι α α α α A λλη

λ8 8 8 8 8 ι ι ι ι α A α α 7α α α

λλη η η λ8 8 8 8 8 ι ι ι ι ι

α α α α α α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

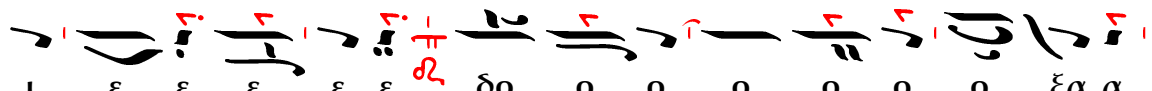
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

ἡ 21 - 30

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἐγὼ ὑπάγω καὶ ζητήσετέ με, καὶ ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε· ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι, Μήτι ἀποκτενεῖ ἑαυτόν, ὅτι λέγει, Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν; καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστέ, ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω εἰμί· ὑμεῖς ἐκ τοῦτου τοῦ κόσμου ἐστέ, ἐγὼ οὐκ εἰμι ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. Εἶπον οὖν ὑμῖν ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν· ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγὼ εἰμι, ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ, Σὺ τίς εἶ; εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Τὴν ἀρχὴν ὃ τι καὶ λαλῶ ὑμῖν; πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν καὶ κρίνειν· ἀλλ' ὁ πέμψας με ἀληθὴς ἐστίν, καὶ ἐγὼ ἃ ἤκουσα παρ' αὐτοῦ ταῦτα λαλῶ εἰς τὸν κόσμον. Οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῖς ἔλεγεν. Εἶπεν οὖν [αὐτοῖς] ὁ Ἰησοῦς, Ὅταν ὑψώσητε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ ἀπ' ἑμαυτοῦ ποιῶ οὐδέν, ἀλλὰ καθὼς ἐδίδαξέν με ὁ πατήρ ταῦτα λαλῶ. Καὶ ὁ πέμψας με μετ' ἐμοῦ ἐστίν· οὐκ ἀφῆκέν με μόνον, ὅτι ἐγὼ τὰ ἀρεστὰ αὐτῷ ποιῶ πάντοτε. Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

Ἦχος ἰβ' Δι' ς

Δ ο ξα α σοι Ky υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-Ϡ

 ι οι οι οι τα α α α Χε ε ε ε
 ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρα ρ ρ ρ Χε ρα ρ βι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ
 υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω
 ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
 ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον
 τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι
 τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι
 ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α ια α α
 α α α α α α α α α α α α Τρι α α
 α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ο ν υ υ υ μ νο ο ο ο ν ^{Ζ'}

π ρ ο σα α α δο ο ο υ μ νο ν π ρ ο ο σα α α ^Μ ^{Β8}

δο ο ο ν τε ες πα α α α α σα α α ^{Δι}

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η η ν α ^{Ζ'}

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μ να α α α α α α α α αν ^Δ

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε [,]

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε [,]

ε ε ε ε α ^Δ

Τ ω ω ν ο ο ο ο ο λω ω ω ω ω ν υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι ^Δ **Τ** αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως ^Δ δο ο ρυ φο

ο ρ8 8 8 με νο ο ν τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ν ^Δ Α λλη λ8 8 8 ι ι ι ι

α α α α α ^Δ

Τὰ Λειτουργικὰ,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰβ' Δι' ς

Πᾶ τε ρα Υἱ ον και Α γι ον Πνε ευ μα Τρι
α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε
ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον

Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη

με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου ου ου ω σα να εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι στοις

Α μη η ην

Α μη η η ην

Σε υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε

εν Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με

θα α σου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος η μω ω ω ων

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ήχος Δι

Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω
 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε
 ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο
 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των
 Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι
 ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε
 ε ε κου ου ου ου ου σαν την ον τω ω ως
 Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο με
 ε ε ε εν

Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

Τῷ Σαββάτῳ. Κοινωνικόν.
 Πέτρου Λαμπαδαρίου.
 Ἦχος Πα ρ

M α κα α α α α α α α α α α α
 α α α α α ρι ι ι ι ι ι ι ι μα

κα α α ρι ι οι οι οι οι οι ροι οι οι
 οι οι οι οι οι οι ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ρου ου ου ου ου ου ους
 ε ξε ε λε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρς ε ξε λε ε ζω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω και αι αι αι προ ο σε ε λα α α
 α α α α α α βου ου ου ου ου ου ου ου
 Κυ υ υ υ υ ρι ε ε ε κυ υ υ υ ρι
 ι ι ε ε ε ε ε και το μνη μο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ου υ υ ρυ υ υ υ υ υ υ υ υ
 νο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον α
 το μνη μο ο ου υ υ νο ο ο ο ο ον αυ τω
 ω ω ων εις γε ε νε ε ε ε ε ε ε
 ε ε εις γε ε νε ε α α α α α α α αν

και αι γε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε α α α α ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Αλ λη λου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ
σημάνσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἑλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων
σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ ν 8 8 8 8 ν
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σ8 Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σ8 ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σ8 με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σ8
 Α λλη λ8 ι̇ α Α λλη λ8 ι̇ α Α λλη
 λ8 ι̇ α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι 8 ευ λο γη με

νον ^Δ α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος ^θ (δῖς)

T ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον ^{ζ'} α πο τϑ νυν και ε ως

τϑ αι ω ω νο ο ος ^Δ